

Akademikerbladet

Marts

2024

Sindsforvirret?

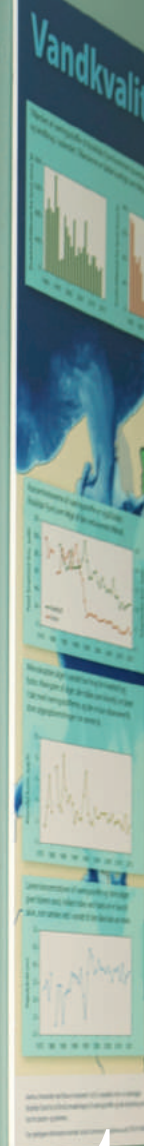
Landbrugslobbyen har længe været på nakken af Stig Markager. I årtier har han talt havmiljøets sag. Også når det har kostet en tur i retten.

Kontorhund

10 % af hundeejerne har hunden med på job. Kontorhunden kan blive den nye fælles cigaret.

Udflytning

Udflytningen af statslige arbejdspladser påvirkede tusindvis af mennesker. Men hvordan gik det egentlig?

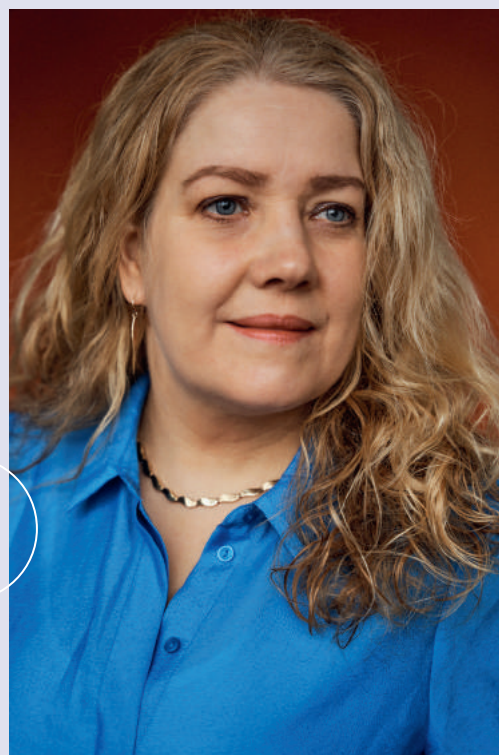
KRONBORG

To museer, en by.
Børn gratis entré.

M/S
Museet for Søfart
Maritime Museum of Denmark

LEDER

Hurra – vi fusionerer

► Den 27. februar sad jeg i de sidste intense overenskomstforhandlinger for at få OK24 på plads. Vi kæmpede i mange dage og sov kun tre timer om natten under bordene, men vi gav ikke op, for medlemmerne fortjener et ordentligt lønhop efter årene med inflation. Vi kom i mål med forhandlingerne, og nu er medlemmerne på det offentlige område ved at stemme om resultaterne.

Parallelt med overenskomstforhandlingerne udspillede der sig et andet drama. For jeg sad den samme dag og ventede på stemmetal fra forbundet Kommunikation og Sprog, hvor medlemmerne havde stemt om, hvorvidt de ville fusionere med os i DM.

Ind tikkede resultatet: 96,75 procent af de afgivne stemmer var et rungende JA fra medlemmerne i Kommunikation og Sprog. Hold da op, hvor blev jeg lettet og glad.

Vi har forhandlet og samarbejdet om fusionsplanerne i mere end et år, hvor visionen er at bygge et stærkt fagligt univers for alle dem, der arbejder med kommunikation, marketing og sprog. Det er der nemlig også en del af DM's medlemmer, der arbejder med, så derfor giver fusionen i den grad fagligt mening.

Nu skal vi ikke længere konkurrere om medlemmerne. Vi kan i stedet bruge alle kræfterne på at gøre noget bedre for medlemmerne, og det synes jeg er utrolig dejligt.

Det er faktisk DM's fjerde fusionspartner på tre år, og det er ikke tilfældigt. Jeg har med opbakning fra vores hovedbestyrelse arbejdet målrettet på at fusionere med de fagforeninger, som ligger tæt op ad DM's medlemmers faglighed.

Vores første fusion var på det grønne område, hvor vi sammen med fagforeningerne JA (Jordbrugsakademikerne) og DSL (Dan-

ske Skov- og Landskabsingeniører) har skabt DM BIO for alle, der arbejder med/for/i naturen – det kan for eksempel være inden for biosolutions, miljø, fødevarer, byplanlægning eller skovdrift.

Dernæst fusionerede vi med KI (Forbundet Kultur og Information), som gav os muskler til en nyskabelse: DM DIGI, som netop er gået i luften med hjemmeside, arrangementer og en ny bestyrelse med fagligt stærke medlemmer i spidsen. DM DIGI er rettet mod alle de medlemmer, der arbejder med it og digitalisering.

Og nu, hurra hurra, skal vi i gang med at bygge DM Kommunikation, som blandt andet vil lave faglige tilbud til medlemmerne. Dermed bliver DM den største og mest attraktive fagforening for kommunikatører og sprog- og marketingprofessionelle.

Når vi fusionerer, så afvikler vi ikke. Vi udvikler. Og vi sætter fagligheden i centrum.

Ved siden af det fortsætter vi med at være fagforening classic, der kan hjælpe med løn, arbejdsvilkår, uddannelsespolitik og arbejdsmiljø.

Fusionerne er et gode, for vi skal have et tilstrækkeligt antal medlemmer til, at vi kan investere i den service, som medlemmerne forventer. Vi har dog ikke flere fusioner i kikkerten – nu gælder det om at implementere fusionerne.

Jeg er utrolig stolt over, at Kommunikation og Sprog valgte os som fusionspartner. Forbundet kunne have valgt at fusionere med andre, men valgte heldigvis os i DM. Vi vil bruge styrken på at gøre DM endnu bedre for medlemmerne. Fusionen træder i kraft den 1. november i år, og jeg håber, at I vil tage godt imod de nye medlemmer ude på arbejdspladserne allerede nu. ♦

Stå stærkt i både arbejdsliv og fritid som medlem af DM

Vi har i 2024 lanceret et stærkt samarbejde med Alm. Brand, hvor du som medlem får adgang til et unikt forsikringstilbud, som bl.a. indeholder:

- **27,8 % i medlemsrabat**
når du samler fire forsikringer eller flere
- **Online psykolog til 0 kr.**
uden henvisning
- **Online lægehjælp til 0 kr.**
uden henvisning og uanset, hvor du er i verden
- **Cyberdækning til 0 kr.**
der sikrer både dig og din familie mod identitets-
tyveri og digitale krænkelser
- **Fast track-adgang**
til dedikerede forsikringsrådgivere
- **Hurtig og effektiv skadesbehandlingsservice**
hvor du kan ringe eller anmelde online hele døgnet

DM

Akademisk
fagforening

Alm
Brand

Marts

08

Jes Søgaard er den mest citerede ekspertkilde i 2023 med 1.752 mediehistorier. Det er næsten fem om dagen.

10

Stephanie Brink har arbejdet som slotsvært på Kronborg Slot, hvor op imod halvdelen af slotsværterne er akademikere på uflaglært overenskomst.

07

Anders Eggert Jensen er gået fra praktikant til nyansat i konsulenthuset Szpirt & Company, som blandt andet arbejder med politisk interessevaretagelse.

34

Stig Markager har i årtier forsket i vandforurening og flittigt delt ud af sin store viden om havenes tilstand. Sandheden kan være ilde hørt, og landbrugstoppen har for nylig kaldt ham sindsforvirret.

Indhold

- 07 NYT JOB
Praktikanten blev rådgiver, inden specialet var skrevet
- 08 Eksperten er oftest en hvid, midaldrende mand
- 10 Kampen på Kronborg
- 16 »Det er arbejdsgivers ansvar at undgå glidebaner«
- 17 MIN BOGREOL
Jeg læser for at rejse historisk eller geografisk
- 18 Et job, du ikke kan sammenligne med noget andet
- 24 Kontorhunden er den nye fælles cigaret
- 28 Mød tre kontorhunde og deres ejere
- 32 ET ARBEJDSLIVER FORBI
Søren fortsætter som skipper på den grønlandske vestkyst
- 34 Sindsforvirret?
- 44 Jagten på en reform
- 49 Forskere: Bedre Balance har ikke skabt bedre balance
- 50 »Jeg tror ikke, de lokale kan mærke, at vi er her«
- 54 ALT OM PENSION
Stor interesse for ny sundhedsordning
- 55 FAGLIGE FRONTER
Fylder engelske låneord for meget i det danske sprog?
- 57 Mindeord om Axel Kjær Sørensen
- 58 CHEFREDAKTORENS KOMMENTAR
Akademikerbladet har fået nyt design

Forsidefoto
Marcus Trappaud Bjørn

2024

Nu kan du også lytte til vores artikler

Vi vil gerne servere vores journalistik, når det passer dig. Uanset om det er med printmagasinet i sofaen, på akademikerbladet.dk på mobilen eller som noget nyt med Lasse Højsgaards stemme – redaktionens mest behagelige – i ørerne. Han læser udvalgte historier op for dig, og du kan finde dem i Akademikerbladet i øret. Vi har også to podcastserier klar, der venter på dig – og en tredje på vej. Find os, hvor du normalt lytter til podcasts, eller gå ind på

dm.dk/akademikerbladet/lyd

Akademikerbladet i øret

Vi håndplukker nogle af vores bedste historier og servere for dig som lydfortællinger.

dm.dk/akademikerbladet/lyt

Karriere på hovedet

Lasse Højsgaard vender de klassiske karrieremål på hovedet og spørger: Hvad nu, hvis vi gik en anden vej?

dm.dk/akademikerbladet/karrierehoved

10 formler, der forandrede verden

Videnskabelige formler har ændret vores opfattelse af virkeligheden og skubbet grænserne for menneskelig kunnen. Vi går tæt på de fascinerende historier bag.

Udkommer til april.
dm.dk/akademikerbladet/10formler

Ha' en god dag, skat

Caroline Cecilie Olesen gør op med den skyld og skam, der rammer mange forældre, når de skal balancere børn og karriere.

dm.dk/akademikerbladet/goddag

NYT JOB

Praktikanten blev rådgiver, inden specialet var skrevet

► Andreas Eggert Jensen er netop kommet hjem fra Algeriet, hvor han for første gang på egen hånd har rådgivet en stor klient. Det gav ham lidt sommerfugle i maven – men på den gode måde.

Andreas Eggert Jensen har aldrig haft en karriereplan eller opstillet konkrete mål for, hvad han ville opnå med den filosofiuddannelse, han tog hul på i 2020 på Aarhus Universitet.

Alligevel har han taget et karrieremæssigt kvantespring, allerede inden han afleverer sit speciale til sommer.

Som den første nogensinde er Andreas Eggert Jensen gået direkte fra at være praktikant i Szpirt & Company til at blive ansat som advisor i konsulenthuset, der arbejder med politisk interessevaretagelse, strategisk kommunikation og forretningsudvikling. I det næste halve år skal han fungere som rådgiver på deltid, samtidig med at han skriver sit speciale.

Helt lavpraktisk hjalp Andreas Eggert Jensen til en start med at læse korrektur på skriftlige leverancer, udarbejde PowerPoints og forberede præsentationer for kunder. Ret hurtigt begyndte han selv at skrive, udvikle indhold og gennemføre interessentanalyser. Han har også spillet en væsentlig rolle i den såkaldte 'public affairs-træning', hvor han sammen med kunder træner argumentationen og lægger en strategi før et møde med en vigtig interessent/stakeholder.

At studiet fra start var lystbetonet og motiveret af de intellektuelle udfordringer, er en pointe i sig selv for den 26-årige filosof fra Karlby på Djursland. Når først man er tændt på sit fag, skal man nok også blive god til det.

Først da bacheloren var i hus, begyndte han at gøre sig tanker om det arbejdsliv, der rykkede tættere på. Han blev enig med sig selv om, at praktik var en måde at prøve sig selv af på – og så fik Szpirt & Company en ansøgning.

Gennem studierne i filosofi er Andreas Eggert Jensen blevet trænet i at tænke, tage vanskeligt tilgængelig information ind, forstå mekanismer, se systemer og sammenhænge. Ikke mindst har han lært at bygge en argumentation op. Mange misforståelser opstår, fordi folk ikke taler ordentligt sammen, siger han. Dialog og klar kommunikation er selve kernen i mange af de opgaver, et internationalt konsulenthus løser.

Andreas Eggert Jensen har en god selvtillid og er selvfølgelig lidt stolt over, at Szpirt & Company helt har sprunget juniorkategorien over og givet ham en stilling som advisor. Han har en ydmyg tilgang til jobbet, men der er heller ingen grund til at sætte 'de meget voksne' på en piedestal. ♦

Eksperten er oftest en hvid, midaldrende mand

Samfundsforskere og militæranalytikere har afløst virologer og epidemiologer på listen over landets mest citerede ekspertkilder. Diversiteten er stadig fraværende.

► I 2023 blev professor i sundhedsøkonomi Jes Søgaard den suverænt mest benyttede ekspertkilde i Danmark med 1.752 mediehistorier. Det er næsten fem om dagen.

Det viser top 50-listen over Danmarks mest citerede eksperter, som akademikerbladet.dk i slutningen af januar offentliggjorde for fjerde gang. Listen bliver udarbejdet i samarbejde med Infomedia og dækker både tv, radio og trykte medier.

Erfaring vejer tungt på listen, der tæller 21 professorer. Kun en enkelt ekspertkilde er under 40 år gammel, mens 17 af eksperterne er 60 år eller ældre. Det giver god mening, at medierne især ringer til dem, der både har den faglige tyngde og den største medieerfaring. Det siger Søren Schultz Jørgensen, der er docent på DMJX og ekspertmediekommentator for Politiken.

»De er Tordenskjolds soldater, og de sover med støvlerne på. De kan udtale sig med stor, faglig myndighed og samtidig skyde fra hoften og præsentere en kompliceret sagsfremstilling på tre minutter foran et tændt kamera – uden at blive nervøse,« siger Søren Schultz Jørgensen.

Sidste år kaldte flere mediechefer det for både 'skammeligt' og 'pinligt', at der var så få kvinder på ekspertlisten. Den skævhed er fortsat tydelig. Sidste år var tre kvinder

• akademikerbladet.dk/eksperter

Se hele listen og læs interview med Jes Søgaard og Helle Malmvig.

på listen, i år er der fem. Mellemøstforsker Helle Malmvig fra Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) blev med en 24.-plads den øverst placerede kvinde.

Der er heller ikke en eneste ekspert med etnisk minoritetsbaggrund på ekspertlisten, og der er heller ingen udlændinge, selvom 43 procent af universitetsforskerne i dag kommer fra udlandet.

Ingen betvivler den faglige tyngde hos de mest citerede ekspertkilder. Men flere kritikere kalder det problematisk, at listen ikke afspejler en større diversitet.

»Når den ideelle ekspertkilde som oftest er en hvid, midaldrende, mandlig professor, så skaber vi os et billede af, at han er mere troværdig og klog end for eksempel en ung, brun kvinde,« siger Bolette Blaagaard, lektor i kommunikation og digitale medier på Aalborg Universitet.

Der er nogle, vi ikke hører eller ser, når de gamle i gårde hele tiden bliver trukket af stalden, lyder det fra medieforsker Søren Schultz Jørgensen.

»Det er ligesom Spotify. De sange, der spilles mest, er jo ikke nødvendigvis repræsentative for hele universet af gode popsange. De mest benyttede kilder afspejler derfor ikke den videnskabelige bredde, der er i forskningsverdenen, og vi risikerer som samfund at gå glip af både viden og mangfoldighed, når vores favoriteksperter bliver for ens,« siger han. ♦

- »Vi skal have så mange tilgængelige data som muligt ind i diskussionerne om udviklingen af vores sundhedsvæsen, så det er da enormt tilfredsstillende, når mine pointer kommer så vidt omkring som muligt.« siger sundhedsøkonomiprofessor Jes Søgaard, som topper ekspertlisten. Jes Søgaard er pr. 1. marts 2024 blevet professor emeritus.

Det viser listen også

Ud af de 50 mest citerede eksperter i Danmark er:

- 45 mænd
- 32 professorer
- 35 over 50 år
- 1 under 40 år
- 0 med etnisk minoritetsbaggrund
- 0 udlændinge.

Tekst

Pernille Siegumfeldt (psi@dm.dk)

Foto

Rasmus Kongsgaard

Kampen på Kronborg

A woman with long, wavy brown hair, wearing a dark green high-collared jacket, stands in front of a large, weathered stone wall. In the background, a stone tower with arched windows and a green spire is visible against a pale sky. The woman is looking slightly to her right with a thoughtful expression.

Stephanie Brink har arbejdet som slotsvært på Kronborg Slot, hvor op imod halvdelen af slotsværterne er akademikere på ufaglært overenskomst. Det statsfinansierede museum er gået for langt i sin systematiske rekruttering på laveste løntrin, mener en række tidligere og nuværende ansatte.

► »Er det ikke bare et pragteksemplar af en bygning?«

Stephanie Brink peger i retning af slottet Kronborg, der tårner sig op i landskabet på den anden side af voldgraven ved Øresunds munding lige uden for Helsingør.

I juli 2023 blev hun kandidat i historie og kultur- og sprog-mødestudier fra Roskilde Universitet. Hun skrev speciale om identitetsskabende museumsformidling og har blandt andet studeret renæssancen i Italien.

Hendes store kærlighed til det betydningsfulde fæstningsanlæg og til perioden fornægter sig ikke. Kronborg er så formfuldendt en renæssanceperle, at det næsten sælger sig selv, mener 32-årige Stephanie Brink.

Men også kun næsten.

I mange år har Kronborg Slot ansat såkaldte slotsværter til både at formidle den dramatiske historie, holde opsyn med gæster og genstande og tjekke billetter ved indgangen.

Sidst, Stephanie Brink talte efter midt i højsæsonen, havde 20 ud af 27 slotsværter en akademisk uddannelse. Ifølge Kronborgs direktør, Christian Struckmann Irgens, er 12 ud af 27 slotsværter uden for højsæsonen fuldtidsansatte akademikere. I de spidsbelastede perioder bliver op imod 30 flere med vidt forskellig baggrund ansat ved slottet på en timelønskontrakt.

Håber, det kan lirke døren op

Indtil september var Stephanie Brink en af slotsværterne.

I dag passer hun sin søn på tre år og søger arbejde. Hun har også brugt de sidste par måneder til at tænke over, hvorfor jobbet på Kronborg var så nedslående for hende. Hun siger, at hun havnede i den samme klemme som hundredvis af andre nyuddannede humanister, der har ambitioner om at gå museumsvejen. De tager jobbet, fordi de håber, at det kan lirke døren op til et 'rigtigt' akademisk arbejde på en kulturinstitution.

»Men jeg oplevede, at når man samler så mange dygtige, ambitiøse og velmenende, men samtidig desperate og frustrerede humanister på ét sted, så skaber det en usund konkurrence og en følelse af afmagt,« fortæller Stephanie Brink.

Problemet viser sig eksempelvis, når der slås akademiske stillinger op på Kronborg, og det bliver tydeligt, at de akademisk uddannede slotsværter, på trods af deres baggrund og daglige arbejde med at formidle slottets historie, ikke opnår de kompetencer, som kræves for at udfylde stillingerne. Hun uddyber:

»Mange håber, at nu kender ledelsen én, og så kan man måske få en chance. Men virkeligheden er, at man holdes i en voldgravs længde væk fra de opgaver, der kan give én den nødvendige erfaring, således at man kan bestride den stilling enten på Kronborg eller en anden kulturinstitution,« siger Stephanie Brink.

Alle de nyudklækkede kandidater fra historie, arkæologi og dramaturgi kommer til Kronborg med virkelig god energi, et stærkt netværk og den nyeste viden fra universitetet. Og så løber de, ifølge Stephanie Brink, panden mod en mur:

»Det er lidt forskelligt, hvilket indtryk folk får til jobsamtalen. Nogle siger, at de har fået klar besked om, at de ikke skal regne med, at det kan føre til andet arbejde. Til min egen ansættelsessamtale oplevede jeg, at der blev åbnet lidt for muligheden. Måske fordi de virkelig manglede slotsværter på det tidspunkt,« fortæller hun.

På de fleste museer bliver formidlingsopgaverne og opgaverne som museumsvagt ikke varetaget af de samme personer. Det kan medvirke til forvirringen og frustrationen, at Kronborg har en anden konstruktion, mener hun.

»Som slotsvært kan jeg hverken opnå et formidlingstillæg eller få udviklingskompetencer på cv'et, som kan bringe mig videre i branchen. Helt overordnet set er det meget problema-

tisk, at landets nationalmuseum, som Kronborg hører under, år efter år og helt uanfægtet slipper af sted med at ansætte akademisk uddannet personale på så ringe vilkår. Man får jo den tanke, at der spekuleres ret systematisk i, at humanister alligevel ikke kan gå andre steder hen og få et 'rigtigt' arbejde,« siger hun.

Klager blev ikke taget seriøst

Stephanie Brink er ikke den eneste, der mener, at Kronborg – og Nationalmuseet – med slotsværtsmodellen har anbragt sig selv i en problematisk gråzone.

Akademikerbladet har talt med flere andre både tidligere og nuværende ansatte på Kronborg. I lighed med Stephanie Brink fortæller især to af dem, at det har været opslidende at blive placeret nederst i jobhierarkiet, samtidig med at man gør brug af sine akademiske kompetencer hver dag.

»Jeg synes, at administrationen på Kronborg svigtede os,« siger Josephine Egebæk Hansen. Hun blev kandidat i dramaturgi fra Aarhus Universitet i 2022 og arbejdede som slotsvært på Kronborg fra marts til oktober i år.

- »Mine faglige ambitioner viste sig at blive et problem for ledelsen. Det var meget nedslående, og det virker grotesk, at dette er beskeden til en nyuddannet ansat på en af Nationalmuseets institutioner,« siger Stephanie Brink, tidligere slotsvært på Kronborg.

Hun klagede også selv på et tidspunkt, fordi hun ikke kunne få udleveret et høreværn, selv om hun skulle stå vagt i mange timer i voldsom håndværkerlarm. Men klager fra slotsværtter blev generelt ikke taget seriøst, siger Josephine Egebæk Hansen. Hun kender selv til tre klagesager over dårligt arbejdsmiljø, der blev indberettet, mens hun var på slottet.

»Vi er jo kun på midlertidige kontrakter og væk igen lige om lidt, og det er min fornemmelse, at vi i den travle højsæson med for lav bemanning blev holdt lidt hen. Rigtig mange endte med at lægge sig syge på grund af mistrivsel,« siger hun.

Josephine Egebæk Hansen blev sat på en del skuespilvægter – »det er jo også min kompetence,« som hun siger – og på et tidspunkt opdagede hun, at der var kolleger på såkaldte skuespillerkontrakter, der fik mere i løn end hun selv.

»Det lykkedes mig aldrig at blive kontraktligt ligestillet med dem, selv om jeg har en femårig teateruddannelse. Det er, som om alle dem med rigtig løn sidder meget langt væk i de gule huse foran slottet, mens vi andre står her på den anden side af voldgraven og næsten ikke kan få det til at løbe rundt,« forklarer Josephine Egebæk Hansen.

→

Akademikerbladet i øret
Hør lydfortællingen

→ Rasmus Kruber Andersen startede som slotsvært, mens han studerede historie på Københavns Universitet. Han er fortsat på fuld tid, efter at han blev kandidat i sommeren 2022.

»Jeg kan godt lide at hoppe i kostumer og liveoversætte, og ja, jeg bruger hele min historiefaglige palet, når jeg går på arbejde. Selv om jeg holder af det, var jeg på et tidspunkt ved at brænde helt sammen, fordi det blev tydeligt for mig, at jeg var havnet på en blind vej. I en periode måtte jeg sygemelde mig,« fortæller Rasmus Kruber Andersen.

Afviser systematisk rekruttering af akademikere

Akademikerbladet har forelagt kritikken af arbejdsmiljøet på Kronborg Slot for Christian Struckmann Irgens, der i godt to år har været slotschef i Helsingør.

Christian Struckmann Irgens har godt noteret sig, at der var et usædvanligt højt sygefravær blandt slotsværterne hen over sommeren. Hvorvidt sygemeldingerne skyldes et dårligt arbejdsmiljø, vil han ikke botanisere i.

»Men det har helt sikkert givet udfordringer, at vi i en periode manglede en driftsleder, og at en ny lige skulle finde sine ben,« siger Christian Struckmann Irgens.

Overordnet kan direktøren godt forstå slotsværternes frustration over at stå som galopheste i en startboks og ikke få lov til at komme af sted.

»Mange af dem har en stor passion for renæssancen, og så er Kronborg jo det ypperste. Flere har nævnt, at de har det svært med det glasloft, som vores stillingsstruktur medfører. Jeg har selv stået i situationen, og det er megasvært. Derfor er vi også ekstremt optagede af at melde rammerne for jobbet ærligt ud,« siger Christian Struckmann Irgens.

Han afviser, at Kronborg systematisk og bevidst rekrutterer fuld akademisk faglighed ind på laveste løntrin. Desuden tillader overenskomstaftalerne ikke hverken tillæg eller udviklingsmuligheder til ansatte i ufaglærte stillinger, påpeger han:

»Det er hegnet helt tydeligt ind, at den formidlingsfaglige udviklingsopgave ligger hos vores AC-medarbejdere. Der bliver den liggende. Det kan lyde besnærende at kunne udstede tillæg, oprette traineestillinger eller give kompetenceudvikling til udvalgte slotsværter, men så bevæger vi os efter min vurdering først for alvor ud i en gråzone, hvor vi fastholder dygtige akademikere i et limbo,« siger Christian Struckmann Irgens.

»Jeg synes, at administrationen på Kronborg svigtede os.«

Josephine Egebæk Hansen

Glasloftet diskuteres løbende

Et af de steder, der hyrer masser af studerende, er Nationalmuseets afdeling i København. Mens det er studerende, der varetager rundvisninger og undervisning af skoleklasser, har man i Prinsens Palæ såkaldte museumsværter ansat til at føre opsyn og tage sig af de mere praktiske opgaver på gulvet.

Det er altså en anden model end Kronborgs. Men ifølge Gitte Engholm, der er tillidsrepræsentant for DM'erne på Nationalmuseet, herunder Kronborg, bliver glasloftet for Kronborgs slotsværter løbende diskuteret.

»Det lykkes kun for ganske få at blive sluset ind i et decideret udviklingsforløb med henblik på at komme over på en AC-overenskomst. Jeg har hørt om en enkelt, der fik et honorar for at udvikle et rundvisningsmateriale, og en anden, der fik en projektansættelse for at udvikle dele af en ny udstilling,« siger Gitte Engholm.

Som tillidsrepræsentant har hun tidligere været skeptisk over for husets politik om for eksempel at ansætte akademikere i virksomhedspraktik. Men hun har ændret holdning:

»Jeg kender ikke til de konkrete forhold for slotsværterne på Kronborg, men i København ved jeg, at uddannede akademikere, der kommer i virksomhedspraktik, får et fantastisk indblik i huset og får bedre forudsætninger for at søge andre job i museumsverdenen,« siger Gitte Engholm.

Dog er der snubletråde, hun som tillidsrepræsentant er meget opmærksom på.

»Selv om det lugter lidt af fisk, kan det miskreditere nyuddannede akademikere, hvis de bliver hængende for længe i et ufaglært job. Samtidig må aftalerne ikke skride, så ansatte på laveste løntrin ender med lige at udføre lidt akademisk arbejde med den anden hånd. Jeg er ikke gjort bekendt med, at det er sket på Kronborg,« siger Gitte Engholm.

»Du vil for meget«

Selv om grænseaftalerne på Kronborg måske ikke formelt er skredet, er der i hvert fald en samfundskontrakt, der er brudt for nu jobsøgende Stephanie Brink:

»Jeg er en af dem, der blev for ivrig og kastede for meget af min kærlighed til renæssancen ind i jobbet som slotsvært. Det var i hvert fald den besked, jeg fik, da min leder meddelte mig, at min kontrakt med Kronborg ikke ville blive forlænget. »Du vil for meget,« sagde hun.«

Det har lederen ved nærmere eftertanke nok ret i, mener Stephanie Brink.

»Jeg kom som nyuddannet til Kronborg fuld af idéer og glædede mig til at begynde min karriere og arbejde med det, jeg interesserer mig for. Men mine faglige ambitioner viste sig at blive et problem for ledelsen. Det var meget nedslående, og det virker grotesk, at dette er beskeden til en nyuddannet ansat på en af Nationalmuseets institutioner. Desværre er det mit indtryk, at jeg langtfra er den eneste, der står med den oplevelse.« ♦

Når du tager et ikkeakademisk arbejde

I perioder, hvor det 'rigtige' job ikke viser sig, vælger nogle (af nød eller lyst) at tage et job uden for det akademiske område. Det er i de fleste tilfælde uproblematisk.

Vær dog opmærksom på, at du ikke optjener akademisk anciennitet, så du får samme grundløn på den akademiske lønsskala i dit næste job. Lønforhandlingen kan være besværlig, da forhandlingsretten ligger hos den organisation, der har indgået den overenskomst, du bliver ansat på. DM hjælper dig, så godt vi kan.

Din pension bliver formentlig indbetalt til et andet pensionselskab, end du plejer. Kontakt dit hidtidige pensionselskab og hør, hvad der er klogt at gøre.

Skulle du blive sat til at udføre akademisk arbejde i et job, hvor du i virkeligheden er ansat til noget andet, så kontakt DM. For du skal selvfølgelig honoreres for det, hvis din arbejdsgiver alligevel vil gøre brug af din uddannelse.

Kilde: Øjvind Vilsholm, konsulent i DM forhandling og rådgivning

»Det er arbejdsgivers ansvar at undgå glidebaner«

En uforudsigelig økonomi får kulturbranchen til i stigende grad at spekulere i billig arbejdskraft, siger forsker. DM vil holde arbejdsgiverne ansvarlige for, at det ikke resulterer i løndumping og underbetaling, siger formand for DM Kultur.

► Kronborg er langt fra et enestående eksempel på en kulturinstitution, der hyrer akademikere ind på ikkeakademiske overenskomster.

Når en hel branche vidtgående er underlagt ad hoc-bevillinger og puljefinansiering, resulterer det i stadig mindre stabile løn- og ansættelsesvilkår, også for de akademiske medarbejdere. Det forklarer Janne Gleerup, der er arbejdslivsforsker på Roskilde Universitet.

»Mange har den grundforståelse, at vi her i landet har velorganiserede forhold på arbejdsmarkedet, og det er overordnet set rigtigt nok. Men der er sket en forråelse af vilkårene i blandt andet kulturbranchen, som risikerer at svække aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter. Og vi skal være opmærksomme på konsekvenserne, hvis den forråelse bliver systemisk og generel,« siger hun.

Dimittender fra nogle fag, herunder især de humanistiske, har altid skullet påregne at 'shoppe lidt mere rundt' end andre akademikere, før de lander på benene i arbejdslivet, forklarer Janne Gleerup.

»Men selv i dag, hvor vi har høj beskæftigelse, er der en lav grad af stabilitet for de ansatte på museerne og i kulturinstitutionerne. Det påvirker

arbejds miljøet negativt og dermed også kvaliteten af det arbejde, institutionerne udfører,« forklarer arbejdslivsforskeren.

Kronborg må ikke blive et gråzonearbejdsmarked

DM har ingen tal på, hvor mange akademikere der arbejder på ufaglærte overenskomster i kultur- og mediebranchen. Men en undersøgelse fra 2019 viser, at 16 procent er ansat i tidsbegrænsede stillinger på kultur- og mediearbejdspladser. Det er væsentligt flere end i de fleste andre brancher. Og for den enkelte medarbejder kan det have store konsekvenser, for eksempel at man ikke kan optage et lån i banken. Det fortæller Anders Dalsager, der er formand for flere end 6.000 medlemmer af DM Kultur og Medier.

»Og derfor skal vi også være særligt opmærksomme på, at for eksempel jobbet som slotsvært på Kronborg ikke bliver til et gråzonearbejdsmarked, hvor akademikere udfører akademisk arbejde på ufaglært løn. Det må aldrig blive til slotsværtsløn, at akademikere bearbejder historisk stof og sammen sætter undervisningstilbud, og vi vil holde arbejdsgiverne ansvarlige, hvis der sker løndumping og underbetaling,« siger Anders Dalsager.

»Nationalmuseet skal som andre arbejdsgivere være meget tydelige omkring, hvad en stilling indebærer, og hvad fremtidsudsigterne er. Hvis en kulturinstitution ikke kan betale det, det koster at få høj faglig kvalitet, så må den begrænse, hvad den kan levere,« siger formanden for DM Kultur og Medier. ♦

Jeg læser for at rejse historisk eller geografisk

Jens-Christian Svenning

- Ph.d. i biologi
- Professor og leder af Danmarks Grundforskningsfonds Center for Ecological Dynamics in a Novel Biosphere (ECONOVO) ved Aarhus Universitet
- Bor i Aarhus med sin hustru. Tre børn i tyverne, p.t. to i Aarhus og en i Grønland.

► Jeg føler, at jeg læser døgnet rundt til mit arbejde. Det er spændende læsning, så jeg brokker mig ikke. Jeg gør heller ikke et nummer ud af at skille mit arbejds- og privatliv fra hinanden, for jeg arbejder med nogle af mine stærke interesser. Jeg er så heldig, at læsestoffet fra mit arbejde også er noget, jeg ville have læst i min fritid.

Da jeg var teenager læste jeg masser af tid, læste jeg fem-seks romaner om ugen. Nu læser jeg stadig enormt meget, men min tid til fritidslæsning er begrænset. Jeg læser nok kun tre-fire bøger om året, som ikke er relateret til mit arbejde. Jeg har lige læst Cal Flynns 'Islands of Abandonment: Life in the Post-Human Landscape'. Den handler om forladte steder rundt om i verden.

Mange af mine yndlingsbøger handler om andre steder i tid og rum. Den historiske bog 'History of the Goths' af Herwig Wolfram er jeg vendt tilbage til mange gange. Den handler ikke om de moderne *goths*, men om goterne, som vandrede rundt i Europa fra omkring år 200 og frem til Romerriget's fald – og endda fortsatte efter det. Det var et folkeslag, der minder om Rohan-rytterne fra 'Ringenes Herre'. De invaderede Romerriget, og de grundlagde forløberen til det, vi i dag kender som Spanien, mens de balancerede på kanten af udslettelse. Det er simpelthen så vild en bog, som giver en forståelse for de folk, der kom før os. Bogen har utrolig præcise øjenvidneberetninger, der er 1.500 år gamle. Det er fascinerende, at den viden, vi har om goterne, ikke kun er deduceret ud fra knogler, men skriftlige kilder fra vidner til historien.

Fordi jeg læste dem så mange gange som ung, kan jeg 'Ringenes Herre'-bøgerne forfra og bagfra. Den første bog har jeg altid syntes var mest spændende. Den er grundlæggende en rejsebog og handler om opdagelsen af en ukendt verden med overraskende ting, man ikke ved, hvordan fungerer, og samfund, væsner, planter og dyr, man ikke kender.

Jeg læser for at rejse historisk eller geografisk, drevet af en nysgerrighed og spørgsmål som: Hvordan er verden, hvordan kunne den blive, og hvad kan man forestille sig? ♦

Min bogreol

Mange DM'ere har et særligt forhold til bøger og litteratur. I denne serie inviterer et medlem indenfor og viser bogreolen frem. Denne gang er det professor og centerleder ved Institut for Biologi Jens-Christian Svenning, der byder Akademikerbladet indenfor.

Et job, du ikke kan samm

Tekst Rane von Benzon (akademikerbladet@dm.dk)
Foto Erik Luntang-Jensen

enligne med noget andet

I EU har Lars Zimmermann mærket begejstringen, når hans tekster er blevet til lovgivning for en halv milliard mennesker. Men i det unge miljø, hvor arbejdet flyder sammen med privatlivet, er det svært at se pladsen til familielivet.

► Europa-Parlamentet (EP) ligger tomt hen denne fredag formiddag i midten af december.

Af de godt 5.000 personer, der er ansat i Parlamentet i Bruxelles, udgør vagterne i sikkerhedskontrollen den største andel af fremmødte ansatte.

Årets sidste plux blev afholdt aftenen forinden. Plux er EU-lingo for den faste torsdagsbar og refererer til Place du Luxembourg, som er det barfyldte nabotorv til Parlamentets nordvestlige side. Her mødes Parlamentets ansatte, lobbyister og politikere over en øl, og konceptet har for vane at lægge Parlamentet øde fredagen efter.

Årets sidste plux er ingen undtagelse.

28-årig kontorchef og rådgiver

Ud fra Parlamentets hovedindgang kommer Lars Zimmermann gående i en embedsmandsuniform. Et marineblåt jakkesæt, hvid skjorte og brunt slips. Han er ansat hos Bergur Løkke Rasmussen som en slags kontorchef og politisk rådgiver.

Lars Zimmermann er på en og samme tid ung og gammel i jobbet.

Med sine 28 år er han blandt de yngre ansatte for MEP'erne, som de folkevalgte medlemmer af EP kaldes. Med sine toogethalvtårs erfaring i jobbet er han formentlig blandt dem med længst anciennitet hos de danske MEP'er.

Inden han flyttede til Bruxelles, var han fuldmægtig i

- Som en slags kontorchef og politisk rådgiver for EU-parlamentarikerens Bergur Løkke Rasmussen er Lars Zimmermann både tæt på den politik, der bliver til lovgivning, og tæt på den politiker, der vedtager den. Det giver ham flere kasketter på én gang og et job, han ikke mener, man kan sammenligne med noget andet.

Transportministeriet. Så ramte corona og hjemmearbejde, og for Lars Zimmermann skulle der ske noget.

»Jeg døde lidt i det og skulle prøve noget nyt,« siger han.

Tæt på magten

En ven havde fortalt om arbejdet som assistent for en folkevalgt. Europa lå lige for døren. Og det samme gjorde mulighederne. »Jeg havde altid haft en tanke om, at jeg ville herved på et tidspunkt. Det, min ven fortalte, lød fedt, og jeg søgte herved,« siger han.

Det første job var hos MEP'eren fra Det Konservative Folkeparti, Pernille Weiss. Siden skiftede han til Venstre, hvor Bergur Løkke Rasmussen var, og da politikeren skiftede til sin fars parti, Moderaterne, i marts sidste år, fulgte Lars Zimmermann politikeren.

Hans arbejde i Bruxelles består i at forberede Bergur Løkke

Rasmussen på udvalgsarbejde, forhandle lovforslag og anbefale, hvad Bergur Løkke Rasmussen skal stemme, samt vedligeholde relationerne i Danmark.

Dykker man et lag længere ned, bliver det udfasning af biler med forbrændingsmotor i 2035, udarbejdelse af nye CO₂-standarder for tunge køretøjer, revurdering af køre-kortsdirektivet. Altså meget EU'sk.

Arbejdet bliver virkelig fedt, mener han, når han skriver loven.

»Jeg har skrevet flere lovforslag, der er blevet til reel lovgivning, hvor EU-direktivet efterfølgende ord for ord er den tekst, jeg har skrevet. Teksten har altså overlevet forhandlingerne i fagudvalgene, er blevet vedtaget som Parlamentets samlede position og har været gennem trilogforhandlingerne i Europarådet. Det er sindssygt tilfredsstillende,« siger han.

Han er med andre ord tæt på den politik, der senere bliver til lovgivning. Og tæt på den politiker, der vedtager den. Det giver ham flere kasketter på, hvor han skal rådgive politisk, men samtidig være eksperten på en række områder.

»Den del er svær nogle gange, og det er et job, du ikke kan sammenligne med noget andet,« siger han.

For mange er assistentjobbet et springbræt videre. Enten i EU-systemet i Bruxelles eller hjem til Danmark med et stærkt netværk blandt EU-lovgiverne.

Arbejdsliv og privatliv flyder sammen

Miljøet blandt assistenterne er ung. Aldersgennemsnittet er 36 år, mens det blot er 33 år for de danske.

Samtidig kommer folk fra overalt i Europa og skal skabe en ny hverdag med nye venner og rutiner sammen med det nye job. Man får hurtigt et netværk gennem arbejdet, hvor der er en forventning om, at man lægger mange timer og står til rådighed, fortæller Lars Zimmermann.

»Arbejdslivet og privatlivet flyder sammen. Der er en kultur, hvor man gerne spiser eller drikker øl med kollegerne efter arbejde. Mine tætteste venner hernede er også kolleger. Det flyder sammen, ja, og man kommer til at savne sine venner og familie derhjemme,« siger han.

Han besøger Danmark cirka en gang om måneden. På det seneste er det dog lidt oftere, da han har fået en kæreste i Danmark.

»Så bliver der jo naturligt lidt mere rejsen frem og tilbage,« siger han og fortæller, at det godt kan lade sig gøre, når man bare er villig til at bruge rejsesiden.

Ligesom mange andre planlægger Lars Zimmermann at bruge EU-jobbet som et springbræt videre. Når danskerne går til EU-valg den 9. juni, stopper han i jobbet.

Han trænger til at komme hjem til Danmark.

»Jeg har skrevet flere lovforslag, der er blevet til reel lovgivning. Det er sindssygt tilfredsstillende.«

Lars Zimmermann

»Det skal ikke forstås, som om jeg vil væk fra Belgien. Jeg har fået ekstremt meget ud af det. Det er, fordi jeg gerne vil hjem og pleje min karriere, familie og venner,« siger han.

Fransk mad, tyske portioner

Han har svært ved at se, hvordan man kan etablere sig permanent i Bruxelles.

»Jeg har kolleger, som jeg er venner med og kan være fortrolig med. Men de tænker jo på samme måde som mig. De skal også videre. Så hvis man vil være hernede i fem-ti år, skal man bygge et fast netværk op, blive god til fransk og få nogle belgiske venner. Den del er sværere,« siger han.

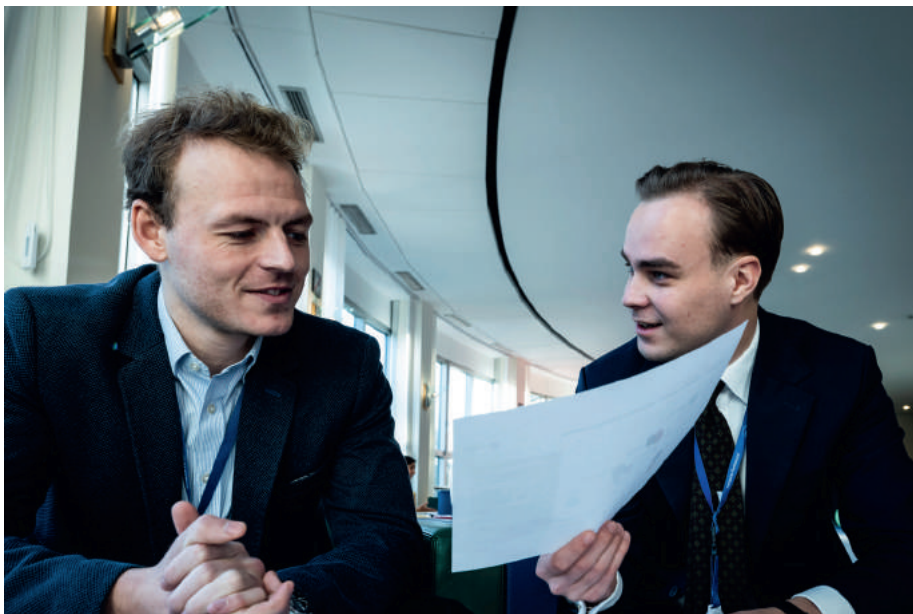
Når fritiden ikke bruges på rejser mellem Danmark og Belgien, bruger han byens parker og bakkede terræn til løbeture, ligesom han udnytter Bruxelles placering som Europas navle, der gør weekendture lette.

I Danmark vil han gerne fortsætte med at arbejde med europapolitik, hvor han kan bruge den viden og det netværk, han har opbygget.

Han anbefaler andre at tage et job i Bruxelles, hvis man har udlængsel og vil arbejde i et internationalt miljø. For eksempel kan man holde øje med job på den anden side af EP-valget.

»Der kommer til at være brug for folk, der har mod på at prøve kræfter med politikudvikling, politisk kommunikation, pressearbejde og meget andet,« siger han og fremhæver maden i Bruxelles.

»De franske retter, men tyske portioner, og belgiske specialøl en klar bonus.« ♦

- Lars Zimmermann i dialog med Mads Pii Clausen, presserådgiver for Bergur Løkke Rasmussen. Med sine 28 år er Lars Zimmermann blandt de yngste ansatte for de folkevalgte parlamentsmedlemmer. Samtidig er han med sine tooghalvtårs erfaring formentlig blandt dem med længst anciennitet.

Få arrangementer, workshops og inspiration hos DM

Her kan du se udvalgte aktiviteter – se den fulde liste på dm.dk/kalender

Drivkraften bag at dække konflikter

4. april 2024 – Online

Skal vi arbejde mindre i fremtiden: Lawand Hiwa Namo

11. april – Online / København

Fondssøgning: Kom godt i gang

16. april 2024 – Online

Hakon og Sebastian elsker penge: Økonomien og arbejdslivet i opbrud

16. april 2024 – Online

Vilde Akademikere #12: Vi skal gøre det hele på én gang

18. april 2024 – København

Kunstig intelligens: Hvad er det alle snakker om?

23. april 2024 – Aarhus

Power pitching

24. april 2024 – Online

Tegn din strategi

24. april 2024 – København
april 2024 – København

Arbejdsidentitet, stress og selvtillid på arbejdet

25. april 2024 – Online

Lær podcast-håndværket og de grundlæggende teknikker

25. april 2024 – Aarhus

Design for mennesker

30. april 2024 – København

Hvordan bliver du headhunted på LinkedIn?

30. april 2024 – Online

Sådan sikrer du følgeskab

8. maj 2024 – Online

Sådan formidler du svært tilgængeligt stof på lyd

15. maj 2024 – Online

Skal vi arbejde mindre i fremtiden: Emma Holten

16. maj 2024 – Online / København

USA ved en skillevej i 2024

27. maj 2024 – Aarhus
29. maj 2024 – Online

Samtalestyring – svære samtaler, konflikt og forhandling

23. maj 2024 – Aarhus

Styr dine konflikter

23. maj 2024 – København

Kend dig selv via Enneagrammet

4. juni 2024 – Online

Dm Pensionist

Hvordan vind, sol og biomasse kan dække Danmarks og EU's energibehov

15. maj 2024 – København

Dm Selvstændig

Hvad er næste skridt i udviklingen af din forretning?

26. april 2024 – Jørlunde

Hvordan udvikler, plejer og fastholder du dine kunderelationer?

15. maj 2024 – Online

Dm Civilsamfund

Hvor står civilsamfundets vigtigste kampe?

9. april 2024 – København

Dm Kultur

Hvordan kan kulturlivet understøtte demokrati?

4. april 2024 – Online

Ophavsret for biblioteker

5. april 2024 – København
4. oktober 2024 – Online

Læselyst og læseulyst

16. maj 2024 – Online

Dm leder

Universitetsledelse: Sådan arbejder du med den akademiske kultur

11. april 2024 – København

Generationsledelse – vås eller virkelighed?

18. april 2024 – Online

Onboarding af generation Z

14. maj 2024 – København
30. maj 2024 – Kolding

Ledelsesmæssig integritet

22. maj 2024 – Aarhus
29. maj 2024 – København

Hvad gør du som leder når livskriser rammer?

22. maj 2024 – København

Dm Kommunikation**Inkluderende kommunikation og sprog**

17. april 2024 – København

Community management: Styr dialogen på sociale medier

29. maj 2024 – København

SoMe Manager – Miniuddannelse

10. april 2024 – Online

Dm Bio**Biodiversitet ved Great Dixter**

19. marts 2024 – Birkerød
20. marts 2024 – Middelfart
21. marts 2024 – Aarhus

Doughnut-model: En ny økonomisk tænkning

21. marts 2024 – Online
30. april 2024 – Online

Planetære Grænser: Et redskab til miljøforvaltning på globalt niveau

22. marts 2024 – Online

Biodiversitet i store anlægsprojekter – sådan lykkes det!

3. april 2024 – Online

Kultiveret kød – fra laboratoriet til middagsbordet

5. april 2024 – Online

Årsmøde og Agronombal 2024

13. april 2024 – Faaborg

DM BIO LIVE: Kunstige øer udfordrer faglighederne

18. april 2024 – Online / København

Beskyttet havnatur i praksis

19. april 2024 – Online

Dansk Hortonomforenings generalforsamling

30. april 2024 – København

Regenerative virkemidler og landbrugspraksis i dansk økologi

3. maj 2024 – Online

Oplev rewilding på Lolland og højmosegenopretning på Falster

4. maj 2024 – Lolland Falster

Naturbaserede løsninger på iltsvindskrisen

10. maj 2024 – Online

Kom med DM BIO til Naturmødet 2024

23. maj 2024 – Hirtshals

Dm Digi**Security, Compliance, and Identity Fundamentals**

4. april 2024 – Hillerød
10. juni 2024 – Aarhus

Brug AI som sparringspartner og personlig assistent

8. april 2024 – Online

Lær at bruge AI værktøjer – workshop for dig, der underviser

11. april 2024 – Online

ChatGPT Hacks: Sådan arbejder du mere effektivt med ChatGPT

16. april 2024 – Online

Artificial Intelligence – Overblik og Perspektiver

17. april 2024 – Aarhus

Microsoft Azure Data Fundamentals

29. april 2024 – Hillerød

Digi:talk 24: Menneske i en digital verden

14. maj 2024 – København

Bliv klogere på EU's AI Act

21. maj 2024 – Online

Data Quality Management – håndtering af datakvalitet

22. maj 2024 – København

Kontorhunden er den nye fælles cigaret

Ti procent af danske hundeejere tager deres pelsede venner med på job. Kontorhunden understreger, at arbejdet og fritiden smelter sammen, og hunden kan være det sociale kit på arbejdspladsen, siger forskere.

► To-tre gange om ugen går Jens Gwen Stein og Eddie i et afslappet tempo gennem Københavns Nordvest-kvarter i de tidlige morgentimer. De er på vej til Jens Gwen Steins arbejdsplads, som ligger på den livlige gade Lygten i samme kvarter.

Det første, Eddie gør, når han træder ind ad døren til kontoret på tredje sal, er at gå en runde og hilse på alle menneskene. Hvis han er heldig, får han en lille godbid eller to under hæve-sænke-skrivebordene.

Eddie er en seks år gammel hund af racen Bichon havanese – eller 'Bichon habanero', som racen hedder i Cuba, og som klinger lidt sejere ifølge Jens Gwen Stein, der er Eddies hundeejer.

Jens Gwen Stein er uddannet i litteraturvidenskab og partner og data scientist i den demokratisk ejede virksomhed Analyse & Tal, og så er han blandt de ti procent af danske hundeejere, der tager hunden med på arbejde.

Ifølge etnolog og trendforsker Julia Lahme er kontorhunde kommet for at blive på de danske arbejdspladser.

»Vi kommer til at se flere kontorhunde i fremtiden. Det er en tendens, som er et udtryk for en stigende sammensmeltning af arbejdsliv og fritid,« siger hun.

Hunden skaber work-life-balance

Tilbage på Nørrebro ligger hunden Eddie afslappet på en orange kontorstol, mens Jens Gwen Stein fortæller om, hvordan det er at have sin hund med på job. Hovedårsagen til, at han tager Eddie med på arbejde, er at mindske antallet af timer, hvor hunden er alene.

»Jeg kan mærke, at Eddie ikke har det godt alene i længere tid ad gangen. Og så synes jeg også, det er hyggeligt, at han er her,« siger Jens Gwen Stein.

Han har Eddie med på arbejde to-tre gange om ugen. De resterende dage arbejder han eller kæresten hjemme og passer Eddie. Derfor er fleksibiliteten noget, Jens Gwen Stein værdsætter ved sit arbejde.

Hunden som identitetsmarkør på arbejdspladsen

Mens Eddie tager en lur i det lille mødelokale, fortæller Jens Gwen Stein, at han bliver glad, når kollegerne roser Eddie eller klapper ham.

»Det giver mig en følelse af at blive bekræftet, når de viser, at de godt kan lide Eddie. Så bekræfter de mig på en måde i mit forhold til ham,« siger han.

Ifølge Julia Lahme hænger det sammen med, at kæledyr er en måde at udtrykke sin identitet på.

Hunde på arbejdspladser

- 10 procent af danske hundeejere tager deres hund med på arbejde.
- I Sverige og Norge gælder det henholdsvis 18 og 20 procent.
- Mere end halvdelen bliver gladere, når de har hunden med på job, og 20 procent bliver mindre stressede.

Kilde: 'Hund på jobbet' af Agria Dyreforsikring og Dansk Hunderegister.

»Når man køber en hund i Danmark, så køber man ind i en fortælling om at være et varmt, rummeligt og behageligt menneske. I andre lande er det udtryk for, at man er ensom. Så vi har sat nogle attraktive kulturelle markører på det at have hund,« siger hun.

Nete Schwennesen er professor i sundhed og samfund på Roskilde Universitet og har undersøgt hundens betydning i ældrepleje og blandt plejepersonale. Hun mener, at hunde kan bruges aktivt til at bygge bro mellem mennesker og til at udtrykke bestemte værdier.

»Man kan forestille sig en leder tage sin hund med på arbejde for at udtrykke nogle sociale egenskaber. Det kunne for eksempel være for at fremstå ansvarlig og omsorgsfuld,« siger hun.

Nete Schwennesen fortæller også, at hunde kan nedbryde hierarkier og give anledning til humoristiske situationer.

»Hunde kan være med til at nedbryde grænser mellem mennesker og hierarkier blandt kolleger. Den skal gå tur midt på dagen, og det kan give anledning til nogle walk and talk-møder. Man kan også bruge en hund aktivt i forhold til kulturforandring på en arbejdsplads. Den er en god icebreaker og skaber social interaktion,« siger hun.

Det er Julia Lahme enig i, men hun formulerer det kortere: »Kontorhunden er den nye fælles cigaret.«

Kontorhunde kan skabe konflikter

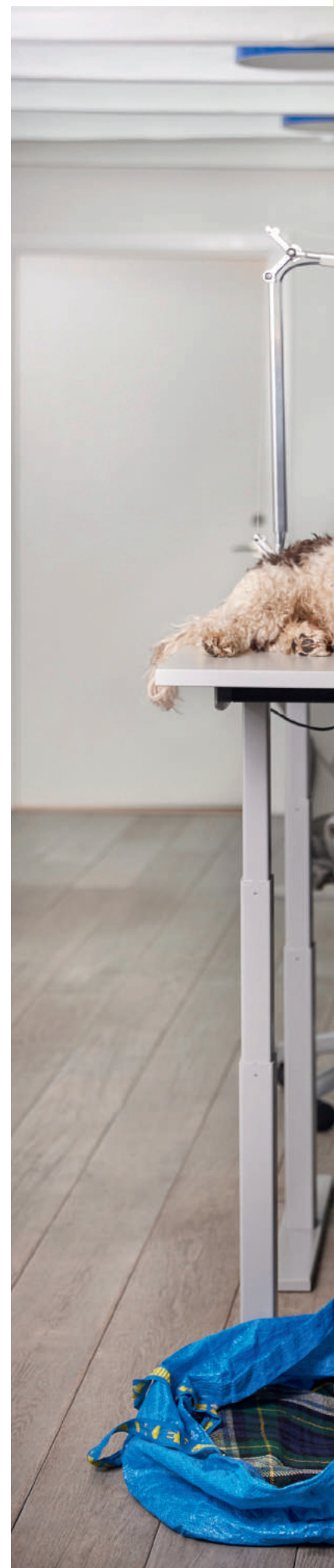
Undersøgelsen fra Agria Dyreforsikring viser, at 12 procent af de adspurgte hundeejere har oplevet, at deres kolleger var skeptiske over for, at hunden skulle med på job.

Og ifølge arbejdsmarkedsforsker Janne Gleerup skal man også være opmærksom på en række ting, hvis man åbner op for at tillade hunde på arbejdspladsen. For det er ikke nødvendigvis smertefrit at ændre normerne på en arbejdsplads.

»Det kan skabe nogle konflikter, for nogle vil mene, at hunde hører privatsfæren til. Når man vil ændre normerne på en arbejdsplads, er det vigtigt med fælles drøftelser og at nå til enighed om, hvordan balancerne skal være,« siger hun. ♦

Hunde i Danmark

I Danmark er der mellem 850.000 og 900.000 hunde registreret, hvilket gør hunden til danskernes foretrukne kæledyr. En undersøgelse fra Agria Dyreforsikring viser, at 15 procent af danske hundeejere har mulighed for at tage deres hund med på job, mens ti procent benytter sig af den mulighed.

- Kontorhunden Eddie er med Jens Gwen Stein på arbejde to-tre dage om ugen, så den ikke skal være så meget alene. Eddie er med til at skabe et godt fællesskab, og kollegerne spørger ofte, om han ikke snart kommer med på arbejde igen.

8 gode råd til hund på arbejdspladsen

1. Inden hunden kommer med på job, bør du tjekke arbejdspladsen/dit kontor for mulige farer for din hund, for eksempel åbne døre og vinduer, planter, der er giftige for hunde, og ledninger, som hunden kan vikle sig ind i.
2. Mød op med en velafbalanceret hund, som trives i nye omgivelser og er tryk ved andre mennesker.
3. Sørg for, at hunden er luftet godt af inden arbejdstidens begyndelse. Og sørg for at lufte den lidt oftere end derhjemme i starten. Hunden kan være lidt stresset af at være et sted, den ikke kender, og det betyder, at den måske drikker mere og derfor trænger til at tisse oftere.
4. Sørg for, at hunden er ren, gennem-børstet og tør, så den ikke griser eller fælder mere end højst nødvendigt.
5. Hold hunden i kort snor, når du træder ind på arbejdspladsen. Sørg for, at den ikke markerer (tisser) på vejen igennem huset. Hold hunden i snor, indtil du når frem til dit kontor eller det sted, hvor du har tilladelse til, at den er fri.
6. Medbring et tæppe eller en kurv, som hunden kender hjemmefra, som den kan putte sig i, mens du arbejder.
7. Tag også en skål med til vand og eventuelt til mad – og husk at medbringe hundemad og godbidder.
8. Sørg for, at din hund ikke forstyrrer dine kolleger med højlydt gøen, leg med pivedyr og lignende.

Kilde: Lotte Evers, hundeeksperter i Agria Dyreforsikring.

Mød tre kontorhunde og deres ejere

Hundefri kantine, tis på en kollegas taske og godbidder i skuffen. Tre akademikere fortæller om at have hund med på jobbet.

Silje & Alba

Silje Kølln

Cand.soc. i uddannelsesvidenskab.
Adoption og learning manager i
virksomheden Learningbank.

Alba

Fem år gammel springerspaniel.
Nysgerrig, energisk og kærlig.

► »Vi talte allerede om, at Alba kunne få lov til at komme med på arbejde, da jeg var til jobsamtale. Jeg er alene med Alba og fik hende, da jeg stadig studerede, så praktisk talt kunne mit liv ikke hænge sammen, hvis jeg ikke kunne tage hende med.

Det mest værdifulde ved at have Alba med på arbejde er den balance, det skaber i mit liv. Jeg skal ikke ræse hjem efter arbejde til en hund, der har været alene hele dagen, så jeg kan lave aftaler med mine venner om aftenen.

Jeg sidder mange timer foran computeren i et åbent kontorlandskab med cirka 40 medarbejdere, og Alba får lov til at gå frit rundt på kontoret. Jeg går ikke selv tur med hende i løbet af arbejdsdagen, men ofte vil en kollega

gerne låne hende til en gåtur. Nogle gange kan en af de andre endda finde på at lægge sig ned på gulvet for at kæle og lege med Alba.

Det kan nogle gange være udfordrende at have hende med på arbejde, fordi hun automatisk tager noget af min opmærksomhed i løbet af dagen. Derudover er der startet en ny medarbejder, der er lidt utryk ved hunde, og derfor tænker jeg meget over, at hun ikke skal løbe frit rundt længere.

Et godt råd er at sørge for, at hunden har et trygt og roligt sted at opholde sig. Det hjalp for mig at kaste godbidder ned i Albas kurv på kontoret hver halve time i starten, så vænnede hun sig nemlig til, at det var et fedt sted at ligge.« ♦

Jens & Eddie

Jens Gwen Stein

Cand.mag. i litteraturvidenskab.
Partner og data scientist i Analyse & tal.

Eddie

Seks år gammel Bichon havaneser.
Afslappet, rolig og glad for at sove.

► »Jeg tager Eddie med på arbejde, for jeg synes ikke, det er godt for hunde at være alene i mange timer. Og så har jeg jo fået ham, fordi jeg gerne vil være sammen med ham. Det er hyggeligt at have ham med på arbejde, og det skaber også et godt fællesskab. Kollegerne spørger ofte, om jeg ikke snart tager Eddie med igen.

Vi er en demokratisk ejet virksomhed, hvor det meste er muligt, hvis fællesskabet tillader det. Derfor har det også været en fælles drøftelse og beslutning, at Eddie må komme med mig på arbejde. Mine kolleger har været meget åbne over for det, og vi finder løbende ud af, hvordan det fungerer på den bedste måde.

Den eneste regel er, at Eddie ikke må komme med i kantinen, når vi går til frokost, hvilket er en lille begrænsning for mig, men ikke et problem. Derudover tænker jeg selv over at tage hensyn, så Eddie ikke løber hen og snupper en croissant fra en kol-

lega eller forstyrrer til et møde. Han er aldrig med på arbejde, når vi får besøg af eksterne på kontoret.

En arbejdsdag, hvor Eddie er med, er i virkeligheden som de fleste andre arbejdsdage. Det meste af dagen ligger Eddie ved min kontorplads eller på en stol i et mødelokale, når vi har interne møder. Han er en rolig, midaldrende hund, så han fylder ikke meget. Om morgenen kan han godt lide lige at gå en runde på kontoret og sige godmorgen til mine kolleger.

Og når de andre begynder at gå hjemad, så kan han finde på at stille sig op ad mit ben for at signalere, at vores arbejdsdag også er slut. En positiv ting ved at have Eddie med er, at jeg får talt med nogle af de andre i huset, som jeg nok ikke var faldet i snak med ellers. Han er en god samtalestarter.

Mit råd er, at hvis man har en hund derhjemme, som man kunne tænke sig at have med på arbejde, skal man bringe det op.« ♦

Tine & Da Vinci

Tine Stabell

Civiløkonom og direktør i
Agria Dyreforsikring.

Da Vinci

Tibetansk terrier. Kvik, opmærksom
og omsorgsfuld.

► »Vi startede med at have én kontorhund, nu har vi ti. Det skyldes blandt andet, at vi brander os som en arbejdsplads, hvor der er højt til loftet og kort vej til skuffen med godbidder. Jeg har ansat flere medarbejdere, der så det som et vigtigt personalegode.

Jeg har Da Vinci med hver dag. Dagene er ofte travle, og derfor er det rart, at jeg bliver tvunget til at tage nogle pauser i løbet af dagen, når Da Vinci skal luftes.

Derudover er han en god ice-breaker, der skaber god stemning – både på kontoret og når jeg får besøg af eksterne til et møde for eksempel. Det kan dog være lidt krævende, at jeg skal tænke hans behov ind i min planlægning af arbejdsdagen.

Jeg tænker meget over at sætte det gode eksempel, særligt fordi jeg er direktør. Da Vinci sidder for eksempel altid ved min plads, så han ikke

forstyrrer de andre hunde, og han er kemisk kastreret, så det ikke går amok inde på kontoret, når hundene er i løbetid.

Netop i dag har jeg sendt nye rammer ud til mine medarbejdere om hunde på vores arbejdsplads. Det er vigtigt at have nogle fælles retningslinjer, der er tydeligt definerede.

Jeg kan huske en lidt pinlig episode. Det var første arbejdsdag for en ny medarbejder, og hun havde sat sin fine taske på gulvet. Af alle hunde er det Da Vinci, der løber hen og snuser lidt til tasken, inden han demonstrativt tisser op ad den. Han skulle lige markere, at her på kontoret er det ham, der bestemmer.

Alligevel vil jeg opfordre andre arbejdspladser til at overveje, om de kunne tillade hunde på kontoret, for det kan bidrage rigtig positivt til arbejdsmiljøet. Og til lederne vil jeg sige, at det er god fastholdelse.« ♦

Et arbejdsliv er forbi, men Søren fortsætter som skipper på den grønlandske vestkyst

64-årige Søren Hald Møller er drevet af udvikling, og derfor var timingen perfekt, da han for næsten 40 år siden flyttede til Grønland.

Søren Hald Møller

- Født 1960
  - Cand.phil. i samfundsfag
  - Gik på pension den 1. juni 2019.
-

► Søren Hald Møller har aldrig gået op i karriere. Alligevel har han bestredet de højeste stillinger i det grønlandske embedsværk.

Fascinationen for Grønland har fulgt Søren Hald Møller helt fra barnsben. Ved ethvert program i fjernsynet om Grønland sad han limet til skærmen. I studietiden i Aalborg spillede han i band med grønlandske studerende, og da han efter universitetet søgte job, var det mere Grønland end specifikke stillinger, der trak i ham.

At opbygge, skabe fra bunden og drive udvikling har altid været en drivkraft for Søren Hald Møller. Derfor var timingen for hans ankomst i Grønland perfekt: I 1986, få år efter etableringen af Grønlands Hjemmestyre, var de grønlandske myndigheder ved at overtage statslige opgaver. Tiden krævede udvikling af det grønlandske samfund, og Søren Hald Møller var klar.

Selvom hans cv viser mange høje stillinger som embedsmand i Grønlands Hjemmestyre, senere Selvstyre, betegner han sig selv som uskyldig, fordi han aldrig er gået op i karriere. Det er bare sådan, det er gået, forklarer han. Et eksempel var, da han som direktør i Landsstyrets Sekretariat blev prikket på skulderen. Den store statsejede detailvirksomhed KNI (Grønlands Handel) var en synkende skude, og han blev spurgt, om han ikke kunne overtage roret og få virksomheden oven vande.

Operationen lykkedes, og efter to år som direktør i KNI kunne Søren Hald Møller vende tilbage til Hjemmestyret. For motivationen lå ikke i drift, men i udvikling. Her fik han chancen for at fordybe sig i sin store passion, den grønlandske natur, hvor han med-

virkede til oprettelsen af Natur- og Miljødirektoratet. Men selvom han igen og igen vendte tilbage til natur- og miljøområdet, har karrieren også budt på stillinger som kommunaldirektør i Grønlands folkerigeste kommune, Kommuneqarfik Sermersooq, og rigsombudsmand, den øverste repræsentant i Grønland for den danske regering.

Søren Hald Møller sluttede sin karriere på toppen som departementschef i Formandens Departement, Grønlands pendant til Statsministeriet. Det er den øverste position i det grønlandske embedsværk og et job, han ser tilbage på med stolthed. Men det var kun karrieren, der stoppede. Arbejdslivet fortsætter. Denne gang i hans elskede grønlandske natur, da han samme år uddannede sig til skipper på små passagerbåde. Siden har han sejlet med turister i området omkring Nuuk.

Selvom Søren Hald Møller allerede gik på pension i 2019, fortsatte en velkendt tendens: Han bliver stadig prikket på skulderen og arbejdede derfor også som konsulent for Selvstyret. Når han i dag sammenligner Grønland anno 2024 med det, der mødte ham i 1980'erne, ser han et helt andet dynamisk samfund og betragter det som et stort privilegium at være en af dem, der har været med til at udvikle det moderne Grønland.

Selv havde han tænkt, at han skulle arbejde i Grønland i hvert fald i tre år. Så ville drømmen være opfyldt, mente han. Det er i dag 38 år siden, og han bor der stadig. Han og hans kone har en aftale om, at hvis en af dem vil til Danmark, så gør de det. Men det er der bare ingen af dem, der vil, siger han og ler. ♦

Et arbejdsliv er forbi

Hver måned går snesevis af DM-medlemmer på pension. Hvad er det for et arbejdsliv, de siger farvel til, og hvad står især tilbage hos dem, der er på vej til at forlade det? Det undersøger Akademikerbladet i denne serie.

Sinds- forvirret?

Professor **Stiig Markager** har gennem årtier forsket i vandforurening og gjort landbruget til sin fjende. Det har kostet en tur i retten – og senest har landbrugstoppen kaldt ham sindsforvirret.

**»Hvis formidlingen
koster kritik og en
tur i retten, må det
være sådan.«**

Stiig Markager

► Om sommeren tager han fra tid til anden med sine kolleger ud i frokostpausen, breder et tæppe ud på det hvide sand og bader i solen ved strandkanten i Risø.

Nu er havbiologen Stiig Markager bremsset hårdt op i sin elektriske BMW ved den selvsamme strand.

»Det der har jeg aldrig set før. Aldrig,« konstaterer professoren ved kysten, hvor han har haft sit kontor i 26 år.

De første 20 meter fra strandkanten er dækket af en mørkebrun masse. Lag på lag af halvtørt ålegræs helt op til græskanten.

Det er iltsvind fra september, der har slået ålegræsset ihjel og skyllet det i land.

»Her plejer at være sand. Altså rent hvidt sand,« fortæller Stiig Markager, mens han stirrer ud over stranden.

Hans institut på Aarhus Universitet måler årligt iltsvind i landets fjorde for at danne overblik over tilstandene, og han kender tallene indgående. De seneste 13 år er det for alvor blevet værre i de danske fjorde – en udvikling, der også ses her i Roskilde Fjord.

»Efter så mange år med skuffelser er det efterhånden svært at finde de store følelser frem. Men det er klart, at sådan et visuelt billede på iltsvind er noget, der får mig til at tænke: Hold da op, det står ikke godt til.«

En sindsforvirret professor?

Stiig Markager har nørdet iltsvind i fjorde og have mere og længere end de fleste. I et indslag på TV 2 fra 2002 kan man se en yngre Stiig Markager stå selvsamme sted ved Roskilde Fjord.

»Det er stadig landbrugets udledning af kvælstof, der er forklaringen,« fortæller journalisten til dækbilleder af en 44-årig Stiig Markager, der træder ud til strandkanten iført lysegrå cargoshorts.

»Så længe udledningerne ikke er bragt længere ned, vil vi fortsætte med at have iltsvindsproblemer,« forklarer Stiig Markager, hvis mørke hår bøjer i vinden.

Stiig Markager har forsøgt at levere det samme budskab om landbrugets forurening i årtier, hvor megafonen er vokset i takt med forureningen. Det har ofte skabt dårlig stemning hos landbruger, som man senest så i februar, hvor Landbrug & Fødevarers viceformand, Thor Gunnar Kofoed,

måtte undskylde, fordi han i et interview med Altinget kaldte Stiig Markager for en 'sindsforvirret professor'.

Men det var langt fra første gang, Stiig Markagers kamp mod landbrugets interesser fik opmærksomhed. For professorens rolle i den offentlige debat blev for alvor sat på prøve en onsdag i 2019.

Den dag gjorde Stiig Markager som så ofte før. Kørte hjem fra arbejde, stak nøglen i postkassen og drømte om en forlænget weekend med plads til at puste ud i havkajakken.

Men den dag lå der andet end regninger i postkassen: en lille og fremmedartet hvid konvolut fra interesseorganisationen Bæredygtigt Landbrugs advokat.

En danmarkshistorisk retssag om forskeres ytringsfrihed skulle vise sig at være under opsejling.

Indadvendt akvariedreng

Der var ikke meget natur over Stiig Markagers opvækst i Valby i København. De første mange år var det tætteste, han kom på naturen, græsset på legepladsen foran det almene boligbyggeri, han voksede op i.

Det skulle alligevel blive på den beskedne græsplæne, at han for alvor fik øjnene op for biologiens verden. For her pralede underboen Michael en dag med, at hans morfar havde købt ham et akvarie, og de to drenge skyndte sig ind i Michaels stue for at se det.

Der stod det så. På overfladen var det egentlig ikke ret glamourøst: Et par skinnende guppyfisk og en rød sværddrager, der gled gennem vandet og svingede med sin lange halefinne i akvariet på størrelse med en mikroovn.

Han blev fortabt og endte med at stirre i flere timer.

Men der var også noget andet end fiskene, der drog ham: de lysegrønne planter i vandet. Akvariets lys →

Vandmiljø i fokus

I september 2023 udkom en rapport fra Aarhus Universitet, som viser, at udbredelsen af iltsvind i Danmark er på det højeste siden 2002. Samme budskab kom kort efter, da et hold internationale eksperter udgav en længe ventet rapport, der kraftigt kritiserede skiftende danske regeringer for at forsømme vandmiljøet.

Resultatet er, at fiskene er forsvundet i vores fjorde, udbredt iltsvind, døde fjordbunde og algefyldt vand. Kun fem ud af 109 danske vandområder er i god tilstand, og hovedforklaringen er landbrugets kvælstofforurening, skrev eksperterne. En situation så alvorlig, at Danmark kan blive nødt til at anmode EU om undtagelser fra opfyldelse af miljøkrav for 2027.

→ fik dem til at skinne på en helt anden måde end de mørkegrønne planter i vindueskarmen.

»Der var ikke nogen vej tilbage,« forklarer han i dag.

Inden længe blev hverdagen fyldt med ture ned til akvariebutikken på Oehlenschlägersgade på Vesterbro, hvor cykelkurven fik monteret en kasse, der kunne holde fisk og planter varme på cykelturene hjem om vinteren.

Årene gik, og mens andres teenagevægge blev dækket af Pink Floyd-plakater, var det hos Stiig Markager akvarier, der gradvist tog mere og mere af pladsen. Fire reoler blev fyldt med 15 forskellige akvarier fra gulv til loft med alverdens fisk og pumper, der boblede og sydede. Og ofte måtte mor træde varsomt, når der endnu en gang var spildt akvarievand på gulvet.

Han var nok lidt nørden i klassen, erkender Stiig Markager. En halvindadvendt akvariedreng, der for alvor dykkede ned i livet under vandet.

»Helt grundlæggende handlede det om at få det lille økosystem til at fungere.«

Sådan har han også sidenhen haft det, hvor akvariet med tiden er skiftet ud med hav og fjorde. For da han efter få måneder kom gennem det lokale biblioteks hylder med bøger om akvarier og fisk, var der ikke langt til bøgerne om havet – eller biologiuddannelsen på Københavns Universitet er par år senere.

Et breaking point for miljøjournalistikken

Stiig Markagers prominente figur i medierne blev for alvor cementeret i 2016.

I samarbejde med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti havde den daværende miljø- og fødevarerminister Eva Kjer Hansen fra Venstre indgået en aftale om den såkaldte landbrugspakke. I skriftlige svar til Folketinget oplyste hun flere gange, at landbrugspakken ville gavne naturen, og udleverede en tabel, der viste, at mængden af kvælstof i havmiljøet ville blive forbedret over de næste fem år.

Men en dag i januar 2016 troppede tre journalister fra Berlingskes gravergruppe op på Stiig Markagers kontor i Risø. De havde gravet sig ned i tallene fra ministeriet og mente, at der var noget galt. Så sammen brugte de flere timer på minutiøst at gennemgå beregningerne.

En måned senere kunne Berlingske så afsløre, at ministeren havde givet indtryk af, at miljøregnskab i pakken var bedre, end det reelt var.

Stiig Markager blev indkaldt til en åben høring i Folketinget som en af seks eksperter, der alle samstemmende vurderede, at tallene var misvisende.

Det ville han så også forklare i 'Deadline' samme

→

»De skulle fandeme ikke komme og tro, at de kunne true mig til tavshed.«

Stiig Markager

»Jeg og mine kolleger er jo vant til at blive beskudt.«

Stiig Markager

→ aften. En halv times interview om sagen som så mange andre i dagene op til. Men ministeren trak sig, så Stiig Markager blev bedt om at blive siddende i timevis i den forlængede udsendelse, der varede til over midnat.

»Det blev på mange måder et *breaking point*, hvor den journalistiske interesse for området brød igennem. Siden da har telefonen jævnligt ringet,« siger Stiig Markager, der var den 17. mest citerede ekspert i 2023 på Akademikerbladets top 50-liste.

Den lille hvide konvolut

Fem hverdage til at fremvise dokumentation eller trække sine udtalelser tilbage – ellers bliver det en tur i retten for injurier mod landets landmænd.

Det var budskabet i den lille hvide konvolut fra Bæredygtigt Landbrugs advokat.

Et par måneder forinden havde Stiig Markager skrevet et debatindlæg, hvor han argumenterede for, at tilførslen af kvælstof til havet var steget med 700 tons per år siden 2010, efter at der var korrigeret for udsving i nedbør.

Men den udlægning kunne interesseorganisationen ikke genkende, og derfor havde man taget den drastiske beslutning at sende brevet.

»Jeg blev helt paf. Altså, hvad forestillede de sig? En ting er, at man er sur i medierne, men det med at sende truende breve til min hjemmeadresse, det var jeg både forundret og vred over. De skulle fandeme ikke komme og tro, at de kunne true mig til tavshed.«

Konen, der er advokat, åbnede en flaske vin og grinte ad brevet. Der var ikke meget grobund for en retssag, mente hun, og Stiig Markager skænkede det derfor ikke en tanke at reagere.

Men hvorfor delte han ikke bare sin dokumentation med interesseorganisationen, når den bad om det?

»Jeg hjælper gerne, hvis nogen har en oprigtig

interesse i at blive klogere – og det gør jeg ofte, for jeg gør mig umage med at leve op til universitetets forpligtelse til at være i dialog med samfundet. Men det kan også blive en ondsindet strategi at bede om dokumentation for dit og dat og tage mange timer væk fra mit arbejde. Jeg tænkte, at det bare ville gå i sig selv.«

Kritik fra landbruget er så stor en del af hverdagen på hans forskergang, at det end ikke blev et emne over kaffeautomaten, forklarer han.

»Jeg og mine kolleger er jo vant til at blive beskudt både direkte og i den offentlige debat. Der er blevet brugt ord som femtekolonnevirksomhed, kaffelatteforskere, og hvad ved jeg. Så på den måde var det ikke noget nyt. Men det var selvfølgelig en usædvanlig hård trussel.«

Professoren havde da også et usædvanligt hårdt forløb foran sig. Trods forsøg på at få sagen afvist som ubegrundet blev sagen taget op i Hillerød Byret mere end to år efter debatindlægget.

Siger det direkte

Stiig Markager har gjort sig mange tanker om forskerens rolle i den offentlige debat. Og det har der været god anledning til, for gennem årene er Stiig Markager blevet anklaget for alt fra skråsikre udtalelser til aktivisme.

Andre forskere fylder så mange forbehold på deres udtalelser, at borgerne til sidst glemmer budskabet, mener han. Selv har han det anderledes.

»Jeg er god til at sige tingene meget direkte. Så når jeg har 20 sekunder på P4, er det allervigtigste at sige, at det står meget slemt til, og at landbruget i store træk har skylden. De finere metodiske detaljer kan man gemme til en anden gang,« forklarer han.

I forhold til kritikken om aktivisme argumenterer han for, at al relevant forskning har et politisk aspekt. Forskning, som har potentiale til at ændre vores hverdag, vil altid være politisk, fordi det betyder noget for, hvordan vi indretter samfundet, lyder argumentet. Og det gælder i den grad hans forskning, der lægger op til svære prioriteringer.

»For nylig blev jeg beskyldt for at være miljøaktivist af en Venstre-mand. Hvis det betyder, at jeg gerne vil bidrage til en bedre fremtid for mine børnebørn, så tager jeg det som en ros. Men han mente det nok nærmere som, at jeg bare opererer på følelser – og det er altså ikke tilfældet.«

Men den slags anklager får ikke Stiig Markager til at holde igen. Han ser det som sin opgave at komme med klare løsninger.

»Jeg har brugt lange dage i danske fjorde, på

→

- »Jeg er i det offentlige rum for at oplyse om sammenhængen mellem næringsstoffer og havmiljøets tilstand. Jeg er ikke interesseret i at bruge mit liv på en retssag.« siger Stiig Markager.

→ forskningssskibe og foran skærmen på kontoret. Den viden, som er kommet ud af det, er jo kun brugbar, når den blive spredt og brugt. Hvis formidlingen af den så koster kritik og en tur i retten, så må det være sådan, det er.«

Kom ikke på tværs af kirken – og landbruget

Da en postbud bankede på Stiig Markagers dør med et nyt brev, der skulle signeres, viste det sig, at ordene i den hvide konvolut ikke var tomme trusler. Stævningen var nu blevet til virkelighed.

Medieinteressen var enorm, og når telefonen nu ringede, handlede journalisternes spørgsmål om Stiig Markager som person – ikke som forsker.

Bæredygtigt Landbrug mødte stor kritik for, at der kunne være tale om det første danske eksempel på en såkaldt 'SLAPP' – forkortelsen for *Strategic Lawsuit Against Public Participation*. Et fænomen, der særligt er kendt i USA, hvor magtfulde parter forsøger at skræmme kritikere og medier gennem trusler om søgsmål. Også selvom de ikke forventer at kunne vinde.

»Jeg var aldrig rigtig bange for at tabe sagen. Alle forsikrede mig om, at jeg stod godt, lige fra min advokat-kone, da det første brev kom, til de to meget kompetente advokater, jeg fik tilknyttet. Det havde ingen gang på jord. Og det tænker man da også, at de må have vidst,« siger Stiig Markager om sagen.

Da sagen kom for retten den varme junidag i 2021, blev det tydeligt, at der var tale om en særlig sag. Flere miljøorganisationer havde taget plads med bannere foran Hillerød Byret, hvor de demonstrerede til fordel for Stiig Markager.

Indenfor skulle de fyldte tilskuerbænke med journalister, venner og kolleger snart blive vidner til metodiske krydsforhør og advokater, der kom helt op på de høje nagler.

Bæredygtigt Landbrugs faglige direktør, Jørgen Evald Jensen, forklarede fra vidneskranken, at han ikke kunne genkende Stiig Markagers påstande i den rapport, professoren ellers havde henvist til. Stiig Markager selv forklarede, at datagrundlaget for hans tal var de selvsamme vandprøver og analyser. Han havde blot brugt en mere finmasket

beregningsmetode og analyseret tal fra 2010 i stedet for fra 1990.

»Havde vi fået dokumentationen i tide, havde vi ikke indledt sagen.« sagde Bæredygtigt Landbrugs advokat Uffe Baller efterfølgende, da Stiig Markager havde redegjort for sine udregninger.

Advokat Jonas Christoffersen, der repræsenterede DM og Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde, fortalte dommeren, at der var noget endnu vigtigere på spil end en dom over sandhedsværdien af Stiig Markagers udtalelse.

»Galilei kom galt af sted ved at komme på tværs af kirken. Nu er det andre interesser, hvor man kommer galt af sted, hvis man går på tværs af dem.« sagde han i sine afsluttende bemærkninger på den dramatiske dag, der skulle slutte uden forløsning.

Dommerens beslutning lod vente på sig indtil knap en måned senere, hvor Stiig Markager sad hjemme i stuen med sin computer og opdaterede Hillerød Byrets hjemmeside.

Stiig Markagers udtalelse var baseret på forskningsanalyse og fremsat for at varetage en samfundsmæssig interesse, stod der. Derfor var der ikke tale om en ærekrænkelse, og Stiig Markager skulle frifindes, konkluderede dommeren.

For professoren var prikken over i'et dommerens henvisning til universitetslovens formuleringer om,

at universiteter skal dele deres viden og tilskynde deres medarbejdere til at deltage i den offentlige debat.

Stiig Markager pustede ud og brugte resten af dagen med journalister i røret.

Ny retssag?

For tiden er den offentlige stemning omkring landbrugets interesser under forandring, mener Stiig Markager.

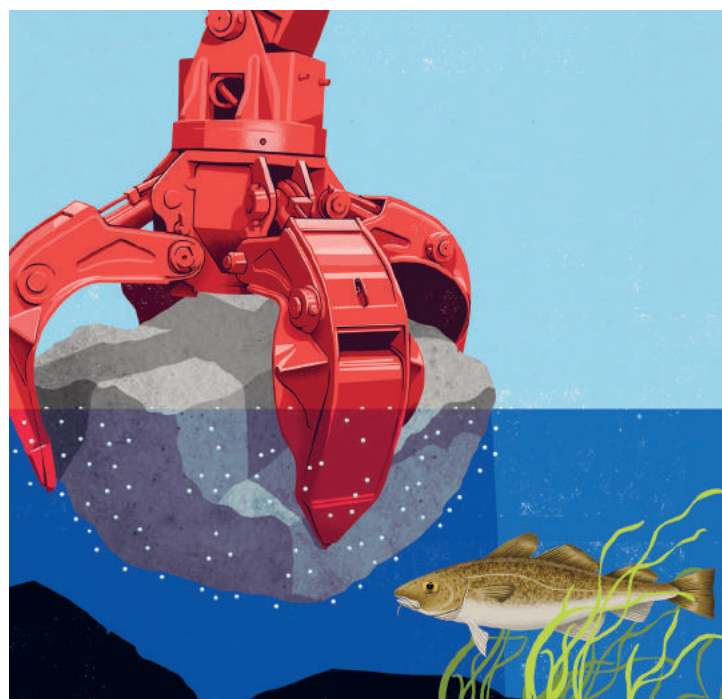
»Og det er på tide.«

Da Landbrug & Fødevarers viceformand i februar kaldte Stiig Markager 'sindsforvirret', afviste viceformanden i samme interview, at landbruget var skyld i det høje iltsvind i 2023. Det fik miljøminister Magnus Heunicke (Socialdemokratiet) til at sammenligne landbrugets top med tobaksindustriens historiske kamp mod forskning i tobakkens sundhedsskadelige effekter.

Også denne gang var støtten stor til Stiig Markager på sociale medier, hvor flere opfordrede ham til at anlægge en injuriersag mod viceformanden.

»Jeg er i det offentlige rum for at oplyse om sammenhængen mellem næringsstoffer og havmiljøets tilstand. Jeg er ikke interesseret i at bruge mit liv på en retssag.« konkluderede Stiig Markager efterfølgende i Politiken. ♦

Akademikerbladet i øret
Hørlydfortællingen

DM BIO LIVE

18. april 2023
9.30 - 15.00

DGI Byen

Tietgensgade 65
1704 København V

Det er muligt at
deltage både fysisk
og online

DM BIO LIVE

Kunstige øer udfordrer faglighederne

Bliv klogere på, hvordan vi balancerer natur- og klimahensyn i større anlægsprojekter.

DM BIO stiller skarpt på de store anlægsprojekter for at finde ud af, hvordan vi balancere natur- og klimahensyn med behovet for byudvikling.

Konferencen følger anlægsprojektets rejse gennem systemet og stopper ved hver af interessenterne for at stille spørgsmålet: "hvordan tages der højde for naturen i jeres del af processen?"

Hør arkitekten, der tegner de første planer, konsulenten i rådgivningsvirksomheden, embedsmanden i ministeriet samt juridiske og borgerinddragende aspekter.

Standupkomiker Michael Schøt afrunder dagen.

Se program, og tilmeld dig senest 14. april til arrangementet i København eller online på dm.dk/bio/arrangementer

Jagten på en reform

Det var en af tidens største politiske reformer. Udflytningen af statslige arbejdspladser påvirkede tusindvis af mennesker. Men hvad skete der egentlig? Blev det en succes? Det er uvist, for det er ikke ordentligt undersøgt.

LORT!

Odense

Esbjerg

Nakskov

»Efter de første to år havde alle jurister i min enhed været ramt af stress.«

Ejgil Andersen,
tillidsrepræsentant
i Miljøstyrelsen

► »Lort.« Sådan lød det pludselig fra et åbent vindue i Haraldsgade i København en vinterkold januardag i 2018.

Her havde Miljøstyrelsen sine kontorer, og i følge TV2 Fyn kom råbet fra en medarbejder, der netop havde set et pressemøde, hvor daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen slog fast, at en lang række statslige arbejdspladser skulle flyttes ud af København – herunder Miljøstyrelsen, som skulle til Odense.

Reformen blev kaldt 'Bedre Balance'. Første hug skete i 2015, hvor 3.900 statslige arbejdspladser blev flyttet ud af hovedstaden. Og i 2018 kom så anden del, hvor yderligere 4.000 arbejdspladser – herunder Miljøstyrelsen – røg ud af byen.

Udflytningen af de statslige arbejdspladser er en historie, der peger i mange retninger, og som aldrig rigtig har fået en slutning. For der mangler ligesom en slags opsamling og en konklusion, der fortæller, hvilke konsekvenser udflytningen har fået. Om det faktisk var en god ide eller bare et signalpolitisk stunt, som nogen dengang mente.

Akademikerbladet har forsøgt at finde nogle svar på de spørgsmål, og det har ikke været særlig nemt.

For de ansatte, hvis arbejdspladser flyttede, startede det med chok og frustrationer. Men i Miljøstyrelsen er det faktisk landet meget godt.

Det fortæller Ejgil Andersen, der er tillidsrepræsentant i Miljøstyrelsen i Odense og – med egne ord – blandt de sidste dinosaurer tilbage fra det gamle Miljøstyrelsen, da det lå i København.

»Nogle gange er det produktivt at starte på en frisk. Folk er glade for at være her,« siger han.

Vejen til en god udflytning for Miljøstyrelsen har været alt andet end nem. Miljøstyrelsen mistede omkring 75 procent af medarbejderne, og sagsbehandlingstiderne var i en periode meget lange. Fordi næsten alle erfarne jurister blev i København, blev arbejdspladsen endda meldt til Arbejdstilsynet, fordi arbejdsmiljøet blev for stressende for juristerne.

»Vejen herhen havde store bump og var fyldt med stress. Efter de første to år havde alle jurister i min enhed været ramt af stress, og flere havde sagt op,« fortæller Ejgil Andersen.

I første omgang kom det bag på både ledelsen og medarbejderne, at arbejdsmiljøet blev så stressende. I dag ved de, at der skete et for stort tab af erfaring, fordi de rutinerede medarbejdere sagde op.

»Medarbejderne kørte sig selv ud over skrænten uden at opdage det. Man vidste godt, at nye medarbejdere arbejder

langsommere, så vi ansatte flere i en periode. Men det kunne stadig ikke kompensere for tabet af erfaring, og derfor blev folk stressede,« siger Ejgil Andersen.

En ting er, hvordan udflytningen gik for lige præcis Miljøstyrelsen. Hvad med de resterende 88 arbejdspladser, der også var en del af den 'historisk store udflytning' af statslige arbejdspladser, som Lars Løkke Rasmussen kaldte det? For de ansatte og deres arbejdspladser? For lokalsamfundene?

Vi har forsøgt at følge op på en af de største politiske reformer i nyere tid, som daværende statsminister og formand for Venstre Lars Løkke Rasmussen stod i spidsen for.

Vi har spurgt regeringen, flere ministerier, landets universiteter og en række politiske organisationer om erfaringerne med reformerne. Det skulle vise sig særdeles svært at få svar på, hvad der egentlig er kommet ud af de tusindvis af udflytninger.

En lang rejse

Vi begyndte på Aarhus Universitet og Københavns Universitet, der meldte pas. I Aarhus var man dog bekendt med, at forskere på Syddansk Universitet i sin tid udarbejdede en evalueringsrapport. Den viste sig dog at dreje sig om to helt andre udflytninger i Sikkerhedsstyrelsen og Skattestyrelsen tilbage i 2005 og 2007.

»Hverken jeg eller andre på Center for Landdistriktsforskning har udarbejdet rapporter om eller fulgt med i, hvilken effekt udflytningsrunderne i 2015 og 2018 indtil videre har haft. Jeg kender heller ikke til andre, der har denne indsigt,« skriver lektor på Syddansk Universitet Jens Fyhn Lykke Sørensen, som var medforfatter på evalueringsrapporterne om udflytning af Sikkerhedsstyrelsen og Skattestyrelsen i 2005-2007, i en mail til Akademikerbladet.

Hvad så med nogle af de uafhængige forskningsinstitutioner eller konsulentvirksomheder, der ofte gennemfører den slags analyser? Hos VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd var der intet at komme efter.

Men Rambøll gennemførte i 2017 for DM, Djøf og IDA en analyse af de første udflytninger på baggrund af fire institutioner. Den viste på kort sigt lavere produktivitet, større arbejdsbyrde og dårligere service.

Så forsøgte vi på Slotsholmen, hvor landets centrale ministerier ligger. Her herskede der forvirring om, hvem der egentlig har ansvaret.

Vi prøvede først i Medarbejder- og Kompetencestyrelsen under Finansministeriet, der varetager statens arbejdsgiverfunktioner.

Styrelsen sendte os videre til Indenrigsministeriet, som ikke var noget dårligt bud. Indenrigsministeriet gennemførte i 2022 en foreløbig analyse af, hvor meget udflytningerne endte med at koste (1,46 milliarder kroner). Men der var ikke mere at komme efter, og vi blev sendt videre til By-, Land- og Kirkeministeriet. Her har man dog først overtaget ansvaret for området med regeringsdannelsen i 2023, og derfor foreslog man os at kontakte Finansministeriet.

Pionerånd og ny kultur

Tilbage til Miljøstyrelsen i Odense. Her pendler medarbejderne fra blandt andet Lemvig, Viborg, Ærø, Langeland og København. Det har ikke afskrækket nye medarbejdere.

»Vi har et stort fokus på fleksibilitet, så vi bedre kan rekruttere bredt,« siger Ejgil Andersen.

Det gør ikke noget at skulle pendle til Odense, når man gerne må arbejde i toget frem og tilbage, fortæller han. To af ugens dage kan man tilbringe på hjemmekontoret.

Ejgil Andersen vurderer, at balancen mellem arbejdsliv og fritid er blevet bedre siden udflytningen.

»Det skyldes, at vi har haft en pionerånd og haft fokus på at skabe en ny kultur,« siger Ejgil Andersen.

Han tror, at historien om Miljøstyrelsens brede rekruttering ville være en helt anden, hvis den foregik i en mindre by.

»Vi kan tiltrække kvalificerede medarbejdere, fordi transporten ikke er et problem. Du skal bare senest ud ad døren klokken 14, og så er du hjemme klokken 16. Og så er det en vildt vigtig pointe i vores succeshistorie, at vi ligger fem minutters gang fra Odense Station,« siger Ejgil Andersen.

Tillidsrepræsentanter har blandede oplevelser

Via et kort spørgeskema rækker vi ud til DM-tillidsrepræsentanter på udflyttede arbejdspladser og ender med at få svar fra 10. Deres oplevelserne er meget blandede.

Halvdelen er uenige i, at det var en god idé at flytte deres arbejdsplads ud af hovedstaden. Omvendt synes fire af tillidsrepræsentanterne, at det faktisk var en god idé.

»Udflytningen af min arbejdsplads til en fjerntliggende provinsby har været problematisk, da byen og egnen ikke kan levere relevant uddannet arbejdskraft. De fleste af de ansatte

»Det er den største reform i Danmarkshistorien, men den er ikke evalueret i andet end overfladiske rapporter.«

Roger Buch, kommunalforsker og centerleder ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

→ bor 60 til 230 kilometer væk, så heldigvis kan vi arbejde hjemmefra en del af ugen,« svarer en.

»Det er især synergien mellem styrelser, departement og øvrige ministerier, som er blevet ramt. Førhen lå vi side om side, og medarbejderne kunne nemt skifte imellem forskellige arbejdsgivere og få en masse erfaring. I dag skifter folk til det private eller kommuner og forsvinder således ud af staten,« siger en anden.

Seks af de ti tillidsrepræsentanter synes, at udflytningen gik godt, og tre ud af ti mener, at samarbejdet med kolleger er blevet bedre, og lige så mange at det er blevet dårligere. Der er dog en overvægt af positive oplevelser med arbejdets kvalitet, som er blevet bedre. Men tiden til at løse opgaverne er stort set uforandret for de fleste.

Typisk dansk at gætte på effekterne

Der er altså ingen entydige konklusioner endnu. Derfor føles det som et lykketræf, da vi finder et notat fra Rigsrevisionen, der leverer en 'Beretning om udflytningen af statslige arbejdspladser' fra 2021. Det er en institution, der plejer at levere klare svar.

Notatet omhandler fire af de udflyttede institutioner: Geodatastyrelsen, Landbrugsstyrelsen, Nævnenes Hus og Statens Administration.

Ifølge Rigsrevisionen havde udflytningen af de fire statslige arbejdspladser først negative konsekvenser for institutionernes produktion, hvilket også påvirkede borgere og virksomheder.

Men ved udgangen af 2020 – cirka fire år efter udflytningen – er produktiviteten og kvaliteten i de fire udvalgte institutioner tilbage på samme niveau eller over niveauet fra før udflytningen. Det viser institutionernes egne indrapporteringer til Finansministeriet. Udgifterne til de ledige lejemaal i de tidligere lokaler er desuden reduceret fra 8,1 million kroner i 2017 til 1,9 millioner kroner i 2020 med et yderligere fald på vej. Udviklingen er 'tilfredsstillende, og sagen kan afsluttes', lyder Rigsrevisionens konklusion.

Så langt så godt. Men hvad med de resterende 85 statslige arbejdspladser, der blev udflyttet? Har man sparet de penge, man lovede? Er kvaliteten fulgt med? Og har medarbejderne et ordentligt arbejdsmiljø?

Det får vi nok aldrig et dækkende svar på. Og det er sådan set ganske forventeligt. Det fortæller Roger Buch, der er kommunalforsker og centerleder ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

»Sandheden er, at vi gætter på effekterne, fordi vi ikke har en evaluering eller grundige undersøgelser af, hvad der skete med hele denne opgave,« forklarer han i røret.

»Det er meget typisk dansk. Når vi laver store reformer, evaluerer vi dem stort set aldrig. Det betyder, at vi ikke ved, hvad

vi fik ud af det, og at vi ikke har et grundlag for kritisk at diskutere det, næste gang vi ønsker at gøre noget lignende,« siger Roger Buch.

Kommunalforskeren hiver kommunalreformen fra 2007 frem som eksempel.

»Det er den største reform i Danmarkshistorien, men den er ikke evalueret i andet end overfladiske rapporter, som på ingen måder går i dybden. I Danmark evaluerer vi ikke, når vi laver reformer, i modsætning til Sverige og især Norge.«

Der er luftet ud i Miljøstyrelsen

I Miljøstyrelsen i Odense fortæller Ejgil Andersen, at det har ændret kulturen hos styrelsen at blive flyttet, og det har været godt.

»Man kan mærke, at den gennemgående foryngelse har luftet ud på arbejdspladsen. Gamle stridigheder mellem forskellige faggrupper er skyllet ud og glemt,« siger Ejgil Andersen.

Udflytningen er en succeshistorie for ham, når han ser på, hvor de er nu, selvom starten var rigtig hård.

»Miljøstyrelsen er en vigtig arbejdsplads på Fyn. Udflytningen lykkedes, vi har overlevet, og det er blevet en god arbejdsplads. Men havde du spurgt mig for tre år siden, havde jeg svaret helt anderledes, end jeg gør i dag,« siger Ejgil Andersen. ♦

»Udflytningen lykkedes. Vi overlevede, og det er blevet en god arbejdsplads.«

Ejgil Andersen,
tillidsrepræsentant
i Miljøstyrelsen

Forskere: *Bedre Balance har ikke skabt bedre balance*

Udflytningerne var politiske lappeløsninger og strategisk spil, lyder dommen fra forskere.

► Tusindvis af statslige arbejdspladser skulle flyttes fra storbyen ud i hele landet. For at skabe aktivitet dér, hvor der var brug for det.

»Regeringen ønsker et Danmark i bedre balance.«

Så kontant lød meldingen fra den daværende statsminister og formand for Venstre Lars Løkke Rasmussen, da han i 2015 præsenterede regeringens planer om at udflytte det, der endte med at blive knap 8.000 statslige arbejdspladser, fra hovedstaden til provinsen.

Men udflytningen har ikke været en succes, lyder dommen fra to forskere, som i årtier har fulgt udviklingen i kommunerne tæt.

»Bedre Balance er åbenlyst mislykkedes. Man har i dag den samme balance som inden,« siger Roger Buch, kommunalforsker og centerleder ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

Den vurdering deler Egon Bjørnshave Noe. Han er professor og institutleder på Center for Landdistriktsforskning på Syddansk Universitet og forsker i udvikling i landdistrikterne.

»Udflytningerne har ikke skabt balance. Bedre Balance fremstår i dag dels som en lappeløsning, dels som symbolpolitik,« siger han.

Nye tal viser da også, at centraliseringen af statslige arbejdspladser i hovedstaden ser ud til at fortsætte.

Siden 2015 har vi fået 6.633 flere statsansatte i København og omegn. Tager man højde for de arbejdspladser, der er blevet udflyttet i samme periode, er der blevet skabt over 12.000 nye statslige arbejdspladser i hovedstadsområdet. Til sammenligning har hele resten af landet samlet fået 11.000 flere statsansatte inklusive de udflyttede arbejdspladser.

Det viser en særkørsel fra Danmarks Statistik, som interesseorganisationen Balance Danmark har fået foretaget.

Så hvis det ikke havde været for udflytningen,

havde hovedstaden formentlig været endnu mere dominerende, bemærker Roger Buch.

En politisk kalkule

Ifølge Lars Løkke Rasmussen var planen at modvirke den fortsatte centralisering af statslige arbejdspladser. Men Roger Buch mener, der var andre ting på spil.

»Kynisk betragtet handlede Bedre Balance ikke om en balance-åbenbaring og et ønske om at gøre noget for lavvækstområderne. Det var mere et strategisk spil og en politisk kalkule om at forsøge at generobre tabt land, fordi Løkke om nogen havde stået for centralisering med kommunalreformen i 2007,« siger han.

Roger Buch så selv helt åbenlyse svagheder med Bedre Balance fra starten af.

»Selvom man udflytter arbejdspladser på Sjælland, flytter medarbejderne ikke med, fordi den moderne lønmodtager er vant til at pendle. Og flytter medarbejderne ikke med, flytter det reelt ikke noget.«

»Den afgørende effekt kommer, hvis folk flytter med arbejdspladsen og slår sig ned som skatteborgere i den nye kommune og bliver aktive borgere i foreninger og sætter børn i den lokale skole,« siger Roger Buch.

Han ser ingen rationelle forklaringer på, hvorfor så mange statslige arbejdspladser fortsat placeres i hovedstadsområdet.

Akademikerbladet har forsøgt at få en kommentar fra Lars Løkke Rasmussen, men det har ikke været muligt. Moderaterne vil heller ikke stille op.

Ifølge en mail fra nuværende minister for byer og landdistrikter Morten Dahlin (Venstre) har SVM-regeringen i regeringsgrundlaget understreget, at nye eller udvidelser af statslige institutioner som udgangspunkt skal placeres uden for de største byer. ♦

Bedre balance I og II

Med Bedre Balance I blev 3.900 statslige arbejdspladser i oktober 2015 flyttet til 38 byer uden for hovedstaden.

I januar 2018 kom så Bedre Balance II, hvor yderligere 4.000 statslige arbejdspladser, sammen med op mod 1.000 uddannelsespladser, blev etableret i 49 byer uden for København.

Indenrigsministeriet opgjorde i 2022, at det har kostet 1,46 milliarder kroner at flytte og etablere i alt 7.927 statslige arbejdspladser fordelt på 89 statslige institutioner.

»Jeg tror
ikke, de
lokale kan
mærke, at vi
er her«

I oktober 2019 flyttede Nota, nationalbiblioteket for mennesker med læsehåndicap, fra Østerbro i København til Nakskov på Lolland. Akademikerbladet har undersøgt, hvordan det endte med at gå for en af de mange statslige arbejdspladser, der flyttede fra storbyen.

► Der var engang en stor printer på Østerbro i København. Den var meget særlig, for den kunne printe blindskrift. Printeren tilhørte Nota, som er nationalbiblioteket for mennesker med læsehænder såsom blinde og ordblinde.

Og da regeringen med Lars Løkke Rasmussen i spidsen i 2018 annoncerede, at den endnu en gang ville udflytte statslige arbejdspladser, blev Nota og de 80 ansatte udvalgt til at blive flyttet til Nakskov.

Så Nota rykkede teltplæne op og flyttede alt fra Østerbro til Nakskov i efteråret 2019.

Eller næsten alt.

Det viste sig, at den én million dyre, specialfremstillede blindskriftprinter var så gammel, at den ikke kunne flyttes fra Østerbro. Så der blev købt en ny.

Så viste det sig, at it-afdelingen heller ikke kunne flytte med. Selvom Lolland byder på mange skønne faciliteter, er øen ikke ligefrem et tag selv-bord af akademiske it-specialister, som kan være svære nok at rekruttere i de større byer.

Og heller ikke stemmeskuespillere, som indtaler lydboxer i Notas lydstudie på Østerbro, kunne tage pendlerturen til Nakskov. Den var for lang til deres overenskomstbestemte arbejdsdag på tre-fire timer.

Så Nota blev splittet i to og er det stadig.

Arbejdspladsen, der skulle spare penge i længden blandt andet på husleje, betaler nu to huslejer.

Hvordan går det så for Nota i Nakskov fire et halvt år senere?

Tillidsrepræsentant i Nota Hans Meinert har svært ved at pege på, hvorfor det blev Nota, som skulle til Nakskov.

»Det var, som om Lars Løkke og Kristian Thulesen Dahl var alene hjemme en aften, hængte alle statslige arbejdspladser op på en væg og skød pile efter dem for at vælge,« siger han.

- Tillidsrepræsentant Hans Meinert begyndte i Nota i april 2019. Det var efter annonceringen af, at Nota skulle flytte. Alligevel undrer han sig over placeringen i Nakskov.

Forskning i de menneskelige aspekter

En af dem, som kan svare på, hvordan det gik med udflytningen af Nota, er antropolog og lektor ved Danmarks Institut for Pædagogik og Uddannelse på Aarhus Universitet Birgitte Romme Larsen. Ifølge hende selv er hun den eneste i Danmark, som igennem længerevarende kvalitativ forskning har undersøgt de mere menneskelige og sociale aspekter ved en udflytning.

»Vi ved, hvor mange der sagde op eller flyttede med, men vi ved ikke hvorfor. Der har vitterligt ikke været noget kvalitativ forskning overhovedet,« siger Birgitte Romme Larsen, som har fulgt Notas ansatte i et treårigt antropologisk studie, fra de slog dørene op i deres nye rådhuslokaler i Nakskovs bymidte.

At staten har benyttet sig af en universel fremgangsmåde uden nærmere tanke for, hvad placeringen betyder lokalt, er tydeligt, synes hun. Men netop placeringen kan have stor betydning for, hvor meget lokalsamfundet forventer, at arbejdspladsen deltager og integrerer sig.

Statsfortet

Dine gader og stræder løber i mit blod / Tæt på eller langt væk / Altid i mit hjerte

Det er ordene på væggen ved et af tekøkkenerne i Nota. Ovenover står der »Nakskov – i hjerte og sjæl«.

»Jeg tror ikke, de lokale kan mærke, at vi er her. Nota minder som mange andre statsinstitutioner om et lukket fort,« siger Hans Meinert, som er informationsspecialist.

»Det er lige før, at staten kan komme til at virke mere fremmed for de lokale, end hvis den var blevet i København.«

Birgitte Romme Larsen, antropolog og migrationsforsker

'Fortet' er kendt i Nakskov som det gamle rådhus. Den hvide bygning fremstår nærmest pompøs med søjler ved indgangen og relieffer på murene. Den fylder på torvet.

Men bygningen er også et ømt punkt for mange af nakskovitterne, fortæller Birgitte Romme Larsen. Under kommunalreformen blev Nakskov og Maribo Kommune lagt sammen under Lolland Kommune med rådhus i Maribo. Nakskov mistede sit rådhus, symbolet på byens kommunale selvstændighed gennem 140 år.

Så da Nota overtog det gamle rådhus, var det, som om det rippede op i byens gamle sår. Og det havde staten ikke overvejet inden.

»Staten troede, at alting startede, da Nota landede på torvet. Der var intet syn for, hvad der allerede var. I hverdagen er det Nota som arbejdsplads, der har ansvaret for at tage hensyn til det, der betyder noget lokalt,« siger Birgitte Romme Larsen.

Noget af det, der betyder noget for nakskovitterne, er den gamle byrådssal, som nu er Notas mødelokale. De unge studenter får fortsat lov til at blive fejret der om sommeren, sådan som man altid har gjort i byen.

Mere fjern end i København

At udvise forståelse for, at der går noget forud for Notas ankomst, er vigtigt for den lokale accept og integration, peger Birgitte Romme Larsens studie på. Det gælder for eksempel lokale cirkulære økonomier.

På torvet i Nakskov, hvor Nota ligger, er der også en lokal papirhandel. Men Nota må ikke købe papir og kuglepenne dér, fordi staten har en central indkøbsaftale med bestemte store leverandører.

Det kritiserer Birgitte Romme Larsen. I Nakskov har det at handle lokalt stor betydning for, om man bliver set som en arbejdsplads, der gerne vil integrere sig og tage medansvar. Når staten insisterer på fortsat kun at købe ind centralt, selv-saboterer den nærmest sit eget ønske om decentralisering, forklarer Birgitte Romme Larsen.

»Det er lige før, at staten kan komme til at virke mere fremmed for de lokale, end hvis den var blevet i København.«

Hvis nakskovitterne så alligevel kan mærke et nærvær eller et ønske fra Nota om at blive en del af det lokale, tilskriver de lokale det Notas ansatte som personer og ikke staten, uddyber Birgitte Romme Larsen.

Manglen på arbejdskraft

Hans Meinert ærgrer sig over, at det blev Nakskov. Ikke fordi der er noget galt med byen eller Lolland i det hele taget, men fordi det er svært at få arbejdskraft.

»Folk skal ikke tro, jeg mener, at det er noget lort at bo i et tyndere befolket område som Nakskov, for det mener jeg ikke. Men det er en udfordring, når man flytter Nota, som er et bibliotek, hvor halvdelen af de ansatte har en akademisk baggrund, til Nakskov, som er en gammel arbejderby uden et universitet,« siger Hans Meinert.

Af samme årsag flyttede Hans Meinerts kollega og tillidsrepræsentant på Østerbro Niels Christian Berthelsen ikke med til Nakskov. Han sagde faktisk op og havde fjorten dage tilbage i Nota, da han blev tilbudt at blive i it-afdelingen på Østerbro.

Han overvejede i første omgang at flytte med. Men da han sammen med sin akademisk uddannede kone undersøgte jobmarkedet i området, kunne han se, at det ikke gik i længden.

»Det ville også betyde, at jeg skulle vie resten af mit arbejdsliv til Nota. Før man flytter en arbejdsplads et sted hen, skal der være et miljø,« siger Niels Christian Berthelsen.

Da Nota lå samlet på Østerbro, kunne kollegerne finde på at drikke en fyraftensøl, og de havde en kunstklub, fortæller Hans Meinert. Men stemningen er ikke helt flyttet med til Lolland.

»Det bliver aldrig igen en arbejdsplads, hvor vi drikker en øl sammen efter arbejde, for folk kører hjem i stedet,« siger Hans Meinert. ♦

ANNONCE

ajob@dmfnet.dk

Find din nye kollega her

På udkig efter et nyt job?

Akademikerjob.dk er DM's egen jobbørs, der løbende bliver opdateret med nye og relevante akademikerjob. Vi har herunder udvalgt nogle af de seneste stillinger, som du kan læse mere om ved at indtaste det tilhørende quicknummer i søgefeltet på siden.

Lad en jobagent arbejde for dig

For at sikre, at du altid er opdateret med de nyeste og mest relevante akademikerjob, så kan du med fordel oprette en jobagent på akademikerjob.dk og få direkte besked i din indbakke, næste gang der bliver slået et job op, som matcher dine krav og interesser.

Er du på udkig efter en ny kollega?

DM tilbyder en bred vifte af løsninger til at hjælpe dig med at finde den rette medarbejder til din virksomhed. Du kan eksempelvis annoncere i DM Akademikerbladet og nå ud til de 81.000 læsere (ifølge Gallup). Du kan også placere en annonce på Akademikerjob.dk, som månedligt besøges af hele 25.000 brugere.

Kontakt os på ajob@dmfnet.dk eller 7022 4088 for at høre mere om dine muligheder, og hvordan vi kan hjælpe dig med at finde din næste medarbejder.

Stor interesse for ny sundhedsordning

Det er snart fire måneder siden, at 68.500 medlemmer af AkademikerPension fik adgang til en ny sundhedsordning som en del af pensionsordningen.

Kenneth Petersen,
pensionsekspert
kep@akademikerpension.dk
Tlf 21 49 21 61

► Den 1. november 2023 fik medlemmer, der indbetaler til pension i AkademikerPension, en sundhedsordning. Ordningen blev til, da de faglige organisationer fik forhandlet muligheden for en sundhedsordning ind i OK21.

Ordningen blev efterfølgende godkendt i de faglige baglandes hovedbestyrelser, hvorefter ordningen blev færdigudviklet i samarbejde med de faglige organisationer.

Medlemmerne blev tilmeldt ordningen samlet, fordi det gav mulighed for at holde prisen nede. Det er det, man kalder en kollektiv ordning, og det er muligt at afmelde ordningen til enhver tid.

Få har frmeldt sig

Heldigvis har rigtig mange været glade for ordningen, og kun omkring fire procent har afmeldt den. Mange medlemmer har allerede fået hjælp gennem sundhedsordningen, og vi kan se, at der især er stor interesse for at bruge de forebyggende behandlinger hos psykolog, fysioterapeut og kiropraktor.

Vil du læse mere om sundhedsordningen, eller er du i tvivl om, hvorvidt du er dækket af ordningen, kan du læse mere på akademikerpension.dk/sundhed. ♦

Digi:talk 24: Menneske i en digital verden

DM's medlemmer spiller en vigtig rolle i den digitale omstilling, som garanterer en humanistisk, inkluderende og bæredygtig tilgang.

På Digi:talk 24 bliver du klogere på

- Hvad kunstig intelligens kan og ikke kan
- Hvorfor techgiganterne efterlyser mere ansvarlighed og politiske rammer
- Hvordan andre DM'ere bruger deres kompetencer i den digitale omstilling
- De vigtigste digitalpolitiske dagsordener på Christiansborg

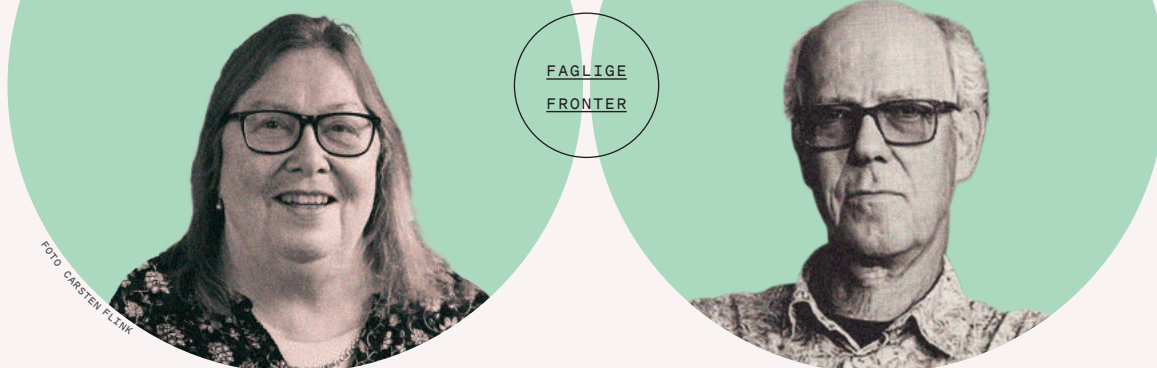
Mød blandt andet

- Christine Sørensen, politisk chef for Google i Norden
- Lisbeth Bech-Nielsen (SF), medlem af Folketinget og formand for Udvalget for Digitalisering og It
- Louise Harder Fischer, ph.d., lektor og forsker ved IT-Universitetet
- Pernille Hertel, director Solution Engineering, Salesforce
- Nikolaj Sonne, journalist og foredragsholder

Hvor og hvornår: 14. maj 2024 kl. 10.00-16.30. Akademikertårnet, Frederiksberg
Pris for medlemmer: Gratis / Pris for ikke-medlemmer: 595 kroner. dm.dk/kalender

Fylder engelske låneord for meget i det danske sprog?

Engelske udtryk som 'safe space', 'e-mail' og 'fuck' har sneget sig ind i det danske sprog. Men har det taget overhånd, eller er bekymringen ubegrundet? To sprogfolk giver hver deres bud.

→ **Lise Bostrup**, cand.mag., formand for Den Danske Sprogkreds og tidligere lektor i dansk

→ **Henrik Gottlieb**, dr.phil., lektor emeritus på Københavns Universitet, hvor han har forsket i engelske låneord

Ja, de eroderer nuancer og vores kultur

Vi skal fastholde forbindelsen til den danske kultur

Grundlæggende er der tale om engelsk kulturimperialisme, når vi taler om 'burgere', vi køber fra '7-Eleven', og tørrer munden af med en 'kleenex' efterfølgende. Det danske sprog hører til vores kultur, tankegang og historie. Når vi siger 'dum som en torsk', knytter det sig til vores særlige kultur med tradition for fiskeri. Når vi bruger engelske ord, følger der ud over bogstaver og lyde også et tankesæt med, der er anderledes. Samtidig er vi ikke lige så følelsesmæssigt knyttet til ordene. Vi bruger 'fuck' i flæng, som ikke er så tabubelagt, som hvis man udråbte 'knepe!' i tide og utide.

Det engelske sprog er for simpelt

Det danske sprog er simpelthen på mange måder rigere, selvom nogle fra tid til anden tænker det omvendt. På dansk har vi 'tro', 'synes' og 'tænke', hvor engelsktalende må nøjes med 'think'. Så er det rigtigt, at det engelske sprog på nogle områder er rigere, men der synes jeg hellere, at vi bør finde nye danske ord i stedet for at importere det engelske. Så undgår vi også forvirringen med grammatikken, for hvad hedder e-mail i flertal egentlig? Er det e-mail eller e-mails? Der er i dag valgfrihed, men når vi skriver ordene på forskellige måder, fremstår det sjusket – og det er i øvrigt også sværere at søge alle ordets optrædener frem i søgemaskiner.

Et pædagogisk problem

Da jeg studerede dansk på universitetet, var der et enormt fokus på, at vi formulerede os, så alle kunne være med – også dem uden en studenterek-samen. Det samme fokus har vi ikke i dag, og de engelske ord, vi har taget til os, kan blive et pædagogisk problem for mange, særligt ældre medborgere, der ikke taler sproget. Og det ligger jo ellers i sprogets kerneopgave, at det skal være en kommunikativ ramme, vi er fælles om. ♦

Nej, frygten for dem er overdrevet

Hellere engelsk end kinesisk

At vi låner ord fra engelsk, betyder ikke automatisk, at vi mister vores kulturelle identitet. Snarere er det et tegn på, at dansk sprog og kultur er dynamisk og i stand til at tilpasse sig en foranderlig verden, der i dag er mere global. Det er på mange måder udtryk for, at vi har en fælles kulturel ramme, der jo også indebærer samarbejde og samhandel. Og når nu vi skal åbne os ud mod verden, er det da at foretrække, at det trods alt er de engelske låneord, vi bruger, og ikke ord og begreber fra autoritære regimer som Rusland og Kina, som vi ikke deler værdier med.

Engelsk er ikke nødvendigvis fordømmende

Det er svært at gøre op, hvilket sprog der er rigest. Det, man klart kan sige, er, at begge sprog har unikke nuancer og udtryk inden for særlige områder. Desværre bliver dansk ikke altid beriget af de engelske ord og konstruktioner, vi tager til os; tænk bare på et udtryk som 'skudt og dræbt'. Før i tiden var man 'død', når man blev skudt. Men for det meste beriger anglicismerne sproget, hvis vi altså holder fast i den danske sproglige nuancerigdom. På den måde får man det bedste fra begge verdener.

Danskerne forstår efterhånden engelsk

Det har været nævnt, at en stor del af befolkningen ikke forstår engelsk. I dag er det højst en femtedel, og det bliver hurtigt færre og færre, fordi der især er tale om den ældre del af befolkningen, der gradvist forsvinder. I dag lærer alle danskere engelsk fra en tidlig alder og benytter det i hverdagen, både aktivt og i deres medieforbrug. Derfor indgår engelske lån og konstruktioner uundgåeligt i den måde, vi taler og skriver dansk på. ♦

Når du finder den rigtige, er du ikke i tvivl

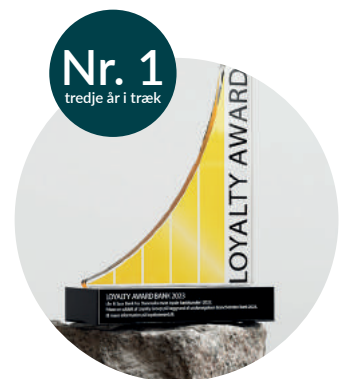
Er du i tvivl om du har den rigtige bank? Det er vores kunder ikke. For tredje år i træk vinder Lån & Spar prisen for at have de mest loyale bankkunder i Danmark. Faktisk ville 86 pct. af vores kunder genvælge Lån & Spar, hvis de skulle vælge bank i dag. Det viser en uafhængig undersøgelse fra konsulenthuset Loyalty Group.

Er du medlem af DM – men ikke kunde i Lån & Spar?

I så fald går du glip af en række fordele, du som medlem har adgang til. Som MedlemsKunde får du Danmarks højeste rente på din lønkonto, og du får en rådgiver med ekspertise i de forhold, der gælder for netop medlemmer af DM. Hvorfor får du disse fordele? Fordi DM er medejer af Lån & Spar og ønsker at give sine medlemmer de bedst mulige vilkår – også i banken.

Udnyt de fordele, der følger med dit medlemskab af DM
– bliv MedlemsKunde i dag.

Gå ind på lsb.dk/dm eller ring 3378 1952

Kilde: Loyalty Groups
Brancheindex Bank 2023

Lån & Spar

Mindeord om Axel Kjær Sørensen

Forperson i DM, Camilla Gregersen, har skrevet mindeord om tidligere DM-formand Axel Kjær Sørensen.

► Kort før juleaften 2023 døde Axel Kjær Sørensen, som var formand for DM i årene 1988-1990. Han var formand i en dramatisk periode, da et mindretal af de universitetsansatte i 1984 var brudt ud af fagforeningen og havde stiftet en konkurrerende organisation.

Udbrydergruppen var vrede, fordi de ikke mente, at man gjorde nok for lektorer og andre ansatte på universiteterne. Det resulterede i, at de dannede Magistrenes Universitetslærerforening. Cirka 800 medlemmer forsvandt inklusive flertallet af afdelingsbestyrelsen for de universitetsansatte i DM. Det var et hårdt slag for vores fagforening.

Axel Kjær Sørensen blev dog i DM sammen med flertallet af universitetslærerafdelingens menige medlemmer og overtog afdelingens mandat i DM's hovedbestyrelse. Derefter skulle den nye hovedbestyrelse konstituere sig. Axel bød sig til som ny næstformand med ordene: »Det kunne være et godt signal at sende til universitetsområdet, hvis I gør mig til næstformand.« Og sådan blev det.

Så skete der noget uventet: Formanden Helge Petersen døde et halvt år efter, og derfor blev Axel konstitueret som formand indtil næste valg. Axel stillede op til valget og blev valgt som formand. Det havde han nok ikke helt forestillet sig, da han tilbød sig som næstformand, men han tog opgaven på sig og forsøgte at lægge spor ud til forsoning med udbrydergruppen.

Ved det næste valg stillede Søren Vang Rasmussen fra seminarieverdenen op som modkandidat, og Axel valgte, at han ikke ville forsvare sin formandspost. Det kan hænge sammen med Axels væsen: Han havde et venligt og rart gemyt, men var ikke typen, der holdt store taler. Til gengæld var han meget arbejdsom – men det kan man jo ikke altid vinde et kampvalg på. Han gik ud af fagforeningsarbejdet på centralt hold og vendte tilbage til Aarhus Universitet.

I efteråret 1991 vendte udbrydergruppen tilbage til DM. De havde ikke kunnet få aftaleret i systemet og kunne derfor ikke hive de resultater hjem, som de havde forventet ved at gå solo. Det var ikke ukompliceret at få organisationen landet igen, for der havde

været mange hårde ord undervejs. Men vi endte altså igen med en samlet organisation kort efter Axels formandsperiode, og han var en god kraft til at sikre den genforening. Det er stadig i 2024 oplagt at se på, hvordan vi kan styrke fællesskabet og få flere organiseret i det samme forbund i stedet for at være splittet op.

En rigtig god kollega og et fagligt fyrtårn

Axel Kjær Sørensen var en venlig og samvittighedsfuld person. Han var ikke den karismatiske type, men var til gengæld en rigtig talekvilibrist. Han udarbejdede kompendier i historisk statistik og var overmåde hjælpsom – også over for mindre talkyndige kolleger. Han var afholdt, flittig og værdsat som en rigtig god kollega.

Hans personlige baggrund er også interessant og afspejler en helt anden tid: Axel Kjær Sørensen kom fra små kår og blev født i byen Arden syd for Rold Skov. Axel havde 12 søskende, og hjemmet var præget af missionsk kristendom. Da Axel var 14 år, blev han sendt ud at tjene i landbruget, og det lå ikke i kortene, at han skulle ende som akademiker.

Axel havde dog en stor boglig interesse, og derfor tog han i 1956 på højskole, hvor to vinterophold gav ham adgang til lærerseminariet. Han blev senere igen optaget på universitetet i Aarhus, hvor han læste historie. Axel specialiserede sig særligt i Grønlands historie, og inden for det felt var han et fagligt fyrtårn. Han skrev blandt andet hovedværket 'Danmark-Grønland i det 20. århundrede', som udkom i 1983 og var det første historiske værk, der beskrev forholdene efter anden verdenskrig op til hjemmestyret i 1979. Bogen bliver stadig jævnlige citeret, og Axel står bag flere indlæg om Grønlands historie på lex.dk og danmarkshistorien.dk.

Axel var meget aktiv i Brabrand Boligforening og som pensionist i Folkekirkens Nødhjælps butik i Åbyhøj. Han var fuld af engagement, som mange fik gavn af.

Axel og hans kone fik tre børn og ni børnebørn. Axel Kjær Sørensen var et varmt og solidarisk menneske, og vi vil sige ham tak for de år, hvor han var aktiv i DM. ♦

Akademikerbladet har fået nyt design

CHEFREDAKTØRENS
KOMMENTAR

► For et par år siden var min første opgave som chefredaktør for Akademikerbladet at indføre et radikalt anderledes bladdesign. Det udløste en mindre læserstorm.

Det viser sig, at der findes et utal af DM-medlemmer med specialviden om alt fra typografi og læsbarhed til grafisk design og tryksteknik. Og det viser sig, at de medlemmer også har et utal af kvalificerede holdninger til selvsamme.

Nu gør vi det igen.

Akademikerbladet har fået nyt design. Vi har forsøgt at gøre magasinet klassisk, enkelt og nemt at læse. Mere luft på siderne og mere rum til billeder og illustrationer, der supplerer det skrevne ord med en anden indgang til historierne. Men også med plads til at overraske og bryde rammerne fra tid til anden.

Typografien er strammet op og består nu primært af én skrifttype i både overskrifter og brødtekst: *Denton*. En serif-font – altså med 'fødder' for enden af bogstavernes strøg – designet af London-bureauet Peregrin Studio. Skriften giver mig en følelse af

nostalgia og sender tankerne tilbage til både tv-serien 'Mad Men' og de trykte dagblades storhedstid i midten af det forrige århundrede. For at give siderne en smule varians supplerer vi i faktabokse med skrifttypen *Scoop*, mens for eksempel sidetal står med den maskinelle *Pitch Sans*.

Før jul gennemførte vi fem fokusgrupper med jer medlemmer. I efterspurgte blandt andet et magasin med en mere klar profil, der er lettere at finde rundt i. Designet går derfor hånd i hånd med et ønske om at skabe et strammere blad, der har færre, men bedre historier. Historier, der går tæt på jeres arbejdsliv med en kritisk, inspirerende og konstruktiv tilgang, og hvor siderne giver plads til dybde og nuancer.

Vi har givet jer medlemmer mere plads i form af de faste formater 'Nyt job', der bliver rykket helt frem i magasinet, og 'Vis mig din bogreol', der giver et mere personligt indblik i det, der samler de fleste af os: Glæden ved viden.

Vi har også opdateret designet på vores website, hvor vi udgiver daglige historier, der går tæt på akademikernes arbejdsliv. Her er princippet det samme: klare, enkle rammer, der giver mest mulig plads til den gode læseoplevelse. For at lette overgangen mellem den trykte og den digitale verden supplerer vi udvalgte historier med en QR-kode, så du også kan høre artiklen læst op som podcast.

Jeg ville sætte stor pris på at høre dine tanker om det nye magasin. Sidste gang justerede vi på designet efter god feedback fra medlemmerne. Hvis det er nødvendigt, gør vi det samme denne gang.

Jeg kan som altid nås på mailen tko@dm.dk. ♦

DM Akademikerbladet
Peter Bangs Vej 30
2000 Frederiksberg
Telefon 38 15 66 00 (kl. 10-16)
www.akademikerbladet.dk
akademikerbladet@dm.dk

Al henvendelse vedr. abonnement og adresseændring: 38 15 66 00 (spørg efter medlemsafdelingen). Abonnement på DM Akademikerbladet koster 300,00 kr. per år.

Redaktion
Troels Kølln,
ansvarshavende chefredaktør
tko@dm.dk

Anna Dalsgaard,
bladredaktør og journalist
ada@dm.dk

Benedicte Borelli,
digital redaktør og journalist (barsel)
beb@dm.dk

Martin Ejertsen,
journalist
me@dm.dk

Pernille Siegumfeldt,
journalist
psi@dm.dk

Thomas Bøttcher,
journalist
tb@dm.dk

Serge Savin,
journalist
ssa@dm.dk

Sofia Tøfting,
journalistpraktikant
svt@dm.dk

Stinne Varming,
illustrator
svl@dm.dk

Sidse Rølle Jakobsen,
sekretær
srj@dm.dk

Direkte telefon
38 15 66 52

Annoncer
Dansk Mediaforsyning ApS
Elkjærvej 19, st.
8230 Åbyhøj
Tlf. 70 22 40 88

Design og produktion
OTW A/S · www.otw.dk

Oplag
62.200 eksemplarer

ISSN 2597-2227
Kontrolleret af
Danske Mediers Oplagskontrol

Kontrolleret oplag
39.503 i perioden 1.7.2020-30.6.2021

Produktionsplan
Nr. 2
Udkommer:
Fredag den 14. juni
Deadline tekst- og stillingsannoncer:
Onsdag den 15. maj
Deadline debat:
Onsdag den 8. maj

Nr. 3
Udkommer:
Fredag den 20. september
Deadline tekst- og stillingsannoncer:
Torsdag den 22. august
Deadline debat:
Fredag den 16. august

DM Akademikerbladet har redaktionel frihed

DM Akademikerbladet har redaktionel frihed. Det vil sige retten til at udvælge, prioritere, producere, redigere og udgive journalistisk indhold. Det sker under hensyntagen til DM's mål og værdier og den overordnede kommunikationsstrategi.

LOUISIANA

DRAMA, EKSPLOSIONER AF FARVE & SVIMLENDE PERSPEKTIVER Oplev Chaim Soutine (1893-1943), Pariserskolens tragiske outsider, der skubbede maleriet ud over kanten - og blev en af 1900-tallets kunstneriske ledestjerner. Læs mere på LOUISIANA.DK

SOUTINE

9.2
-14.7
2024

Bland dig og få indflydelse

**AkademikerPension inviterer
til generalforsamling**

lørdag den 6. april klokken 13.

Vælg, om du vil møde op på Radisson Blu Scandinavia Hotel i Aarhus eller følge med hjemmefra.

Husk, at du skal tilmelde dig for at stemme.

Læs mere på akademikerpension.dk/gf

Akademiker
Pension

akademikerpension.dk